

6

XUẤT BẢN NGÀY 9-8-86

BẢN TIN

CHÍNH NGHĨA

DO ỦY BAN BẢO VỆ CÔNG LÝ và HÒA BÌNH
TẠI GIÁO PHẬN SAN JOSE CHỦ TRƯỞNG

*Chính Tòa Giáo Phận Sanjose
Cầu Kinh Khẩn Nguyện Xin Về Hai Cha*

*Trước Lễ Thánh Lễ Misa
Sau Lễ Xum Hạp Một Nhà Yên Vui*

- Đại Diện Ủy Ban:**
- Ô. TRẦN AN BÀI
 - Ô. ĐỖ ĐIỆN THỌẠI
 - Ô. NGUYỄN VĂN HIỆT
 - Ô. PHẠM TIẾN
 - Bà NGUYỄN DUY LIÊN
 - Ô. VŨ HUYNH TRƯỞNG

592 BALTIC WAY, SAN JOSE, CA 95111

Đ.T. (408) 227-6739

THƯ CỦA CHỦ TỊCH BAN CHẤP HÀNH GỬI CHA TỔNG QUẢN GIÁO PHẬN

Kính gửi: LM Terrence Sullivan
Tổng Quản Giáo Phận San Jose,
Los Altos, CA 94022

Kính thưa Cha,

Trang thư đề ngày 31 tháng 7, 86 Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ để nhờ Ngài chuyển thư thỉnh nguyện của 1454 giáo hữu thuộc Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, lên Đức Thánh Cha Gioan Phao-lô Đệ II, Ban Chấp Hành đã viết:

“Ban Chấp Hành chúng con là một cơ cấu do toàn thể người Công Giáo Việt Nam thuộc Giáo Phận San Jose bầu, theo thể thức bầu phiếu trực tiếp và kín để đại diện cho Cộng Đồng Giáo Hữu... Ngày 21 tháng 7 năm 1986 vừa qua vì Giáo Dân không chấp nhận lệnh bổ nhiệm LM Lưu Đình Dương làm Cha Chánh Xứ mới của Họ Đạo, LM Tổng Quản Giáo Phận đã bắt buộc hai Cha phụ tá của chúng con phải rời khỏi trung tâm Họ Đạo và cấm các Ngài không được dâng Thánh Lễ tại đây. Trước tình trạng không có LM điều hành Họ Đạo, và thể theo lời yêu cầu của Giáo Dân, Ban Chấp Hành phải đứng ra lãnh trách nhiệm coi sóc các cơ sở của Trung Tâm Họ Đạo cho tới khi nào chúng con có một Cha Chánh Xứ mới. Lý do là toàn thể Giáo dân đã đóng góp để tạo mãi cơ sở Họ Đạo này cách đây 5 năm”. Ban Chấp Hành và toàn thể giáo hữu đã tạo dựng lên Họ Đạo này. Họ Đạo không thể tồn tại nếu không có sự tham dự và hỗ trợ của Cộng Đồng Giáo Dân. Cho đến giờ phút này, tư cách đại diện của Ban Chấp Hành rất chính danh và hợp pháp. Do đó, chúng con rất ngạc nhiên khi thấy Cha không đồng ý về việc Ban Chấp Hành xử dụng giấy tờ có tiêu đề Họ Đạo. Bởi lẽ Họ Đạo và Ban Chấp Hành vẫn tồn tại, cho nên không một lý do gì Ban Chấp Hành hay Họ Đạo không được quyền nêu xưng danh tánh của mình trong những văn thư chính thức.

Giáo dân quan niệm rằng, mặc dầu cơ sở Họ Đạo được Tòa Giám Mục đứng tên trên giấy tờ, song thực tế Giáo Dân là sở hữu chủ và họ quyết tâm bảo vệ tài sản của họ vì có kẻ đang đe dọa phá hoại. Hưởng ứng lời kêu gọi của Ban Chấp Hành, Giáo Dân đã đóng góp tiền bạc để xây dựng một cơ sở cho họ và con cháu họ xử dụng trong các sinh hoạt tôn giáo, văn hóa hay xã hội. Mục đích đóng góp của họ rất rõ ràng và không có lý do gì họ lại bị cấm không được xử dụng tài sản của họ.

Về lập trường của Giáo Dân, nhiều lần Tòa Giám Mục tuyên bố chỉ có một số ít hay một nhóm nhỏ không đồng ý với quyết định của ĐGM. Thái độ bất chấp đối với nguyện vọng của Giáo Dân, cũng như thành kiến của Tòa Giám Mục đối với Ban Chấp Hành đang tạo một thế bí, làm cho lòng dân càng thêm công phẫn. Ban Chấp Hành đề nghị Tòa Giám Mục nên tổ chức một cuộc trưng cầu dân ý. Dành cho giáo hữu thuộc Họ Đạo để giúp Đức Giám Mục thấy rõ ý muốn của đa số.

Việc Tòa Giám Mục cấm các Thánh Lễ tại Trung Tâm Họ Đạo đang gây dư luận xấu đối với Giáo quyền. Vì phần rỗi linh hồn của Cộng Đồng Giáo Hữu thuộc Họ Đạo, Ban Chấp Hành yêu cầu Tòa Giám Mục nên trả hai LM phụ tá trở về với Họ Đạo và tái lập các sinh hoạt bình thường tại đây. Ban Chấp Hành cũng như Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình lúc nào cũng sẵn sàng góp ý kiến với Tòa Giám Mục trong việc tìm một giải pháp thỏa đáng cho vấn đề khó khăn hiện nay.

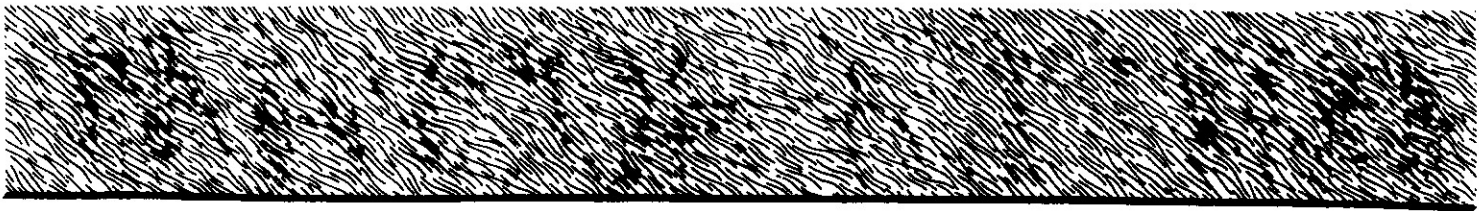
Sau hết, Ban Chấp Hành có cảm tưởng rằng Tòa Giám Mục đã được báo cáo sai hay đọc những lời dịch thuật không đúng nghĩa và đã có nhận định không phản ánh đúng sự thật. Ban Chấp Hành đề nghị Tòa Giám Mục nên có thái độ cởi mở hơn, chấp nhận đối thoại trong tinh thần xây dựng, phối kiểm với các nhân vật liên hệ trước khi đưa ra lời buộc tội hầu bảo vệ uy tín của Tòa Giám Mục.

Trân trọng kính chào Cha.

TM Ban Chấp Hành
Trần Công Thiện
Chủ tịch

Bản sao kính gửi: Đức Khâm Sứ Tòa Thánh tại Hoa Kỳ.

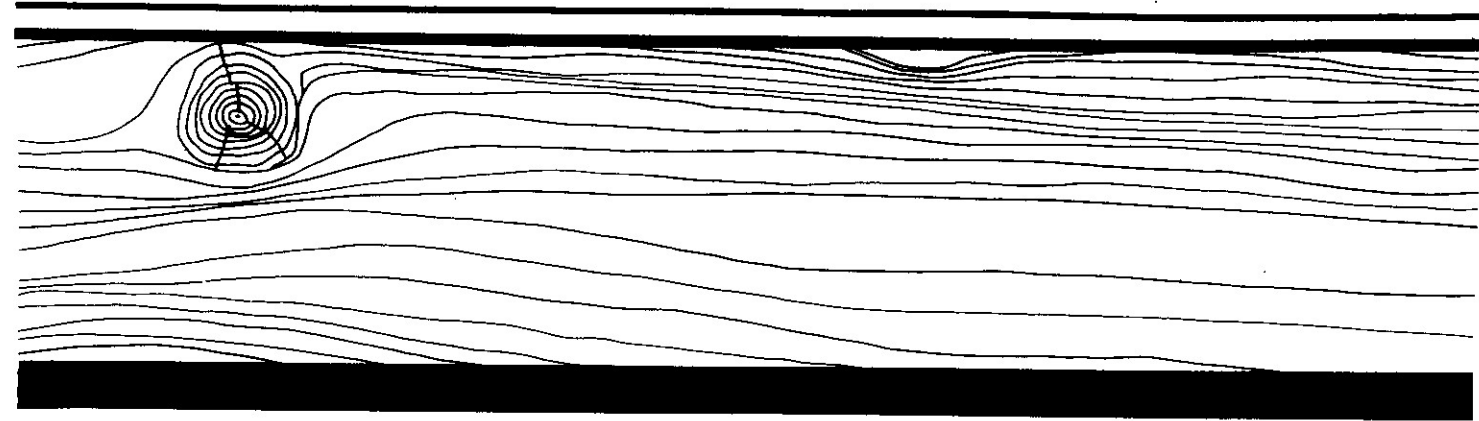
Đức Giám mục Pierre Du Maine.
Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hoà Bình
Tổ Hợp Luật Sư Đoàn & Vũ.

— Để giúp Tòa Giám Mục hiểu rõ ý nguyện của đại đa số giáo dân Việt Nam trong Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo.

— Để chóng đem Công Lý và Hòa Bình cho Họ Đạo.

Chúng tôi long trọng và công khai đề nghị Tòa Giám Mục đứng ra tổ chức: NGÀY ĐẠI HỘI GIÁO DÂN để tất cả giáo hữu Họ Đạo có dịp công khai trình bày, thảo luận và biểu quyết các vấn đề liên quan đến Họ Đạo.

*Đoàn Con Thánh Giá Trên Vai
Âm Thầm Con Vác Vĩ Ai Hối Ngãi*

*Phải Chàng Giám Mục Bịt Tai
Nhắm Luôn Cả Mắt Cửa Cãi Chặt Then*

**KÍNH THƯ A ĐỨC CHA DU MAINE,
CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VN
CHÚNG CON XIN GÌ?**

Thành lập Giáo Xứ Việt Nam nhằm duy trì lễ nghi, phong tục và đạo lý cổ truyền.

Không chấp nhận LM Dương về Họ Đạo vì Ngài hỗ trợ lập trường của Đức Cha Du Maine nhằm đồng hóa người Việt.

THƯ GỬI ĐỨC GIÁM MỤC DU MAINE

August 9, 1986

Kính gửi:

ĐGM Pierre Du Maine
Bishop of San Jose
7600 Y St. Joseph Ave.
Los Altos, CA 94022

Trọng kính Đức Cha,

Chúng con hy vọng rằng thư này đến tay ĐC đúng lúc ĐC vừa đi nghỉ về với một tinh thần thoải mái và một sức khỏe dồi dào hơn.

Chắc hẳn ĐC buồn phiền không ít khi thấy tình trạng Cộng Đồng chúng con chưa được Cha Tổng Quản Terrence Sullivan giải quyết thỏa đáng trong thời gian ĐC đi nghỉ. Sau những lần chúng con gặp gỡ Cha Sullivan bằng điện thoại hay đối diện và cũng sau những lần tìm hiểu tin tức nơi hai Cha Phó Xứ của chúng con là LM Nguyễn Chính và Đỗ Văn Đỉnh, chúng con có cảm tưởng rằng từ trước đến nay ĐC đã được Cha Tổng Quản và các Linh Mục VN đệ trình những sự kiện không hoàn toàn chính xác và có vị đã tỏ ý hối hận vì đã không ước lượng đúng tình hình nên đã trình lên ĐC những đề nghị không được hợp thời. Và nếu bây giờ ĐC có hỏi lại thì chắc các vị sẽ trình bày vấn đề với ĐC một cách khác.

Như đã nhiều lần chúng con thay mặt các giáo dân trong Họ Đạo xác nhận với ĐC lòng tuyệt đối trung thành với Giáo Hội và vâng phục các vị lãnh đạo Giáo Hội trong các vấn đề về Đức Tin. Tuy nhiên, trong các vấn đề hành chánh, chúng con muốn được trình bày ý kiến và nguyện vọng của chúng con lên ĐC. Tuy nhiên, có thể vì những trở ngại ngôn ngữ, phong tục, tập quán hoặc thủ tục hành chánh, nên đã gây nên sự hiểu lầm giữa ĐC và chúng con. Cho tới giờ phút này, chúng con còn hoài nghi là ĐC vẫn chưa được Cha Sullivan cũng như các Cha VN đưa những tin tức và đề nghị hợp lý và hợp thời cho ĐC. Chúng con vẫn nghĩ rằng ĐC chưa thấu triệt được những khát vọng mãnh liệt của chúng con chứa đựng trong thỉnh nguyện xin thành lập giáo xứ. Chúng con vẫn tin tưởng rằng ĐC chưa thấy rõ được những phản ứng rất nguy hại về sự hiện diện của Cha Dương trong Họ Đạo chúng con.

Và khi chúng con còn có cảm tưởng rằng tiếng nói của đại đa số các giáo dân thật sự góp phần vào việc xây dựng và phát triển Họ Đạo này chưa được ĐC lắng nghe thì chúng con phải tiếp tục kêu xin cho tới khi ĐC chấp nhận hoặc chúng con thỏa mãn về lý do từ khước của ĐC.

Lý do chúng con đã phải có những hành vi và lời nói mạnh mẽ trong những ngày qua vì Cha Tổng Quản Sullivan một đảng xử dụng quyền hành áp chế và hăm dọa chúng con, một mặt cố tình căn cứ vào những tin tức, báo cáo và dịch thuật sai lạc của Cha Dương đã chối bỏ các thỉnh nguyện của chúng con.

Trong thời gian ĐC vắng mặt, các hệ thống truyền thông Mỹ-Việt đều hỏi chúng con về một cuộc họp mặt hòa giải giữa ĐC và Cộng Đồng. Chúng con đều trả lời đó là quyền quyết định của Đức Cha, phần chúng con là phận con cái, chúng con thấy không có gì trở ngại cả.

Chúng con mong mỗi sự có mặt của ĐC tại Địa Phận sẽ là một nguồn sinh lực mới để tạo sự an hòa và hợp nhất cho Họ Đạo chúng con.

Trân trọng kính chào Đức Cha.

Ý KIẾN CỦA MỘT GIÁO DÂN NGOÀI HỌ ĐẠO

LTS:

Chúng tôi cho rằng tài bức thư của Ông Đỗ Văn Hiến, một giáo dân vùng Monterey muốn góp ý về một giải pháp hòa giải. Dĩ nhiên, chúng tôi có thể không đồng ý với Ông về một vài điểm nhỏ, nhưng chúng tôi rất cảm kích trước ý kiến xây dựng của Ông. Đây là một hành vi rất đáng ca ngợi của một giáo dân ngoài Họ Đạo, một bài học cho những người từ phương xa trước đây đã có lần bị gạt gẫm về địa phận này để tôn vinh, ca tụng, xin lỗi Đức Cha DuMaine. Nếu Đức Cha biết được việc này chắc là Ngài sẽ buồn vì bị lừa gạt hơn là vui vì được tôn vinh.

Một lần nữa xin các giáo hữu không ở trong Họ Đạo chúng tôi nên hết sức thận trọng, tránh mọi hành vi có thể gây phẫn nộ trong Họ Đạo chúng tôi, nhất là những người vẫn còn đang hưởng trợ cấp xã hội, vì tiền bạc và Medical của chính phủ cho không phải để quý vị đi làm những việc gây rối có thể phát sinh bạo động cho các đoàn thể khác.

Monterey ngày 29-7-1986

Đỗ Văn Hiến
761 Lottie St.
Monterey, CA 93940

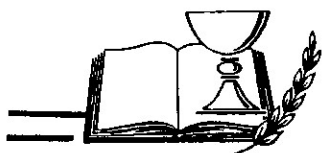
Kính gửi:

Đức Giám Mục Pierre DuMaine
Cha Lưu Đình Dương
Cộng Đồng Công Giáo VN, San Jose

Với một sự quan tâm sâu xa, tôi đang theo dõi những diễn tiến của các biến cố đã gây ra sự bất an trong Cộng Đồng Giáo Dân VN, San Jose.

Tôi rùng mình lo sợ khi nghĩ tới viễn tượng của sự bế tắc có thể còn kéo dài. Nó sẽ làm tổn thương nặng nề hòa khí, đời sống tinh thần và tình yêu thương của người Kitô hữu chúng ta.

Tôi không dám tự phụ làm cái việc tìm kiếm nguyên nhân thực sự của sự xáo động này. Vả lại, làm thế cũng chẳng ích gì cho mục đích của lá thư ngỏ này.

Là một giáo dân Việt người Mỹ, sống ngoài Giáo Phận San Jose, nên tôi không bị tình cảm chi phối trong vụ tranh chấp này. Tuy nhiên, cũng như mọi giáo dân, tôi thành khẩn ước mong cho cuộc tranh chấp này được chấm dứt một cách an hòa. Vì vậy, với lòng khiêm tốn sâu xa, tôi xin phép đưa ra những đề nghị sau đây, hy vọng có **tam một giải pháp tức thời**:

1. Cùng Cộng Đồng Giáo Dân VN. Tôi xin Cộng Đồng:

— Đùng một mực đòi hỏi cho bằng được một Giáo Xứ Thể Nhân.

— Hãy chấp nhận qui chế hiện tại “Họ Đạo Việt Nam” mà Đức Giám Mục đã chuẩn y cho Cộng Đồng.

2. Cùng Cha Lưu Đình Dương.

Kính thưa Cha:

— Hãy đệ đơn từ chức Chánh Xứ Họ Đạo VN. Cha đáng được khen ngợi trong sự vâng lời ĐGM, lãnh nhận sự bổ nhiệm này trong một hoàn cảnh cực kỳ khó khăn.

— Hãy nghe theo lời Chúa đã dạy: “... Khi chúng con đến nơi nào mà họ không tiếp đón chúng con thì chúng con hãy phủ áo mà ra đi...” Chắc chắn Cha có thể phục vụ Chúa và dân Người trong những nhiệm vụ khác một cách đặc lực hơn nhiều.

3. Kính thưa Đức Cha. Con xin Đức Cha hãy dùng uy quyền của Đức Cha mà:

— Thâu hồi lệnh bổ nhiệm Cha Dương vào chức vụ Chánh Xứ Họ Đạo VN, San Jose.

— Cho phép hai Cha Đình và Cha Chính được trở về nhiệm sở để làm nhiệm vụ mà Đức Cha đã giao phó cho 2 Cha. Đời ^{sống} tinh thần của Cộng Đồng Giáo Dân VN ngày càng sa sút nếu sự vắng mặt của 2 Cha còn kéo dài.

— Bổ nhiệm một linh mục khác được sự kính phục và hợp tác của Giáo Dân Việt Nam vào chức vụ Chính Xứ Họ Đạo VN.

Với lòng khiêm tốn, tôi xin cầu Chúa luôn luôn áp ủ chúng ta trong sự thương yêu, che chở và dẫn dắt của Người nhất là trong giai đoạn khó khăn thử thách này, để mọi người chúng ta cùng nhau làm việc cho sáng danh Chúa và đi theo con đường Chúa đã hoạch định cho chúng ta.

San Jose, ngày 8 tháng 8 năm 1986

Em Hà mến nhớ:

Thư em đến giữa lúc anh đang quá bận và tâm hồn nặng trĩu. Tuy nhiên để chiều ý em, anh cũng phải cố gắng gửi đến em vài hàng...

Trong thư em đề cập đến nhiều sự việc đang xảy ra dồn dập cho Họ Đạo NVCTTĐ, em lại còn bất anh với giá nào cũng phải gửi bản tin CHÍNH NGHĨA cho em, cũng như em hỏi anh rất nhiều câu hỏi liên quan đến sự việc nóng bỏng đang xảy ra cho Họ Đạo. Để chiều ý em, anh cố gắng hết mình tìm lại các bản tin CHÍNH NGHĨA gửi cho em, nhưng điều này anh không dám hứa, vì bản tin CHÍNH NGHĨA bây giờ khó kiếm lắm. Bởi vậy anh cố gắng trả lời vắn tắt các câu hỏi của em liên quan đến sự việc mà em muốn biết.

I. "TẠI SAO GIÁO DÂN HỌ ĐẠO NVCTTĐ LẠI CHỐNG ĐGM DU MAINE VÀ LM DƯƠNG?"

a. "... Chống ĐGM Du Maine?"

Ban Chấp Hành — Họ Đạo NVCTTĐ, Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình cùng toàn thể giáo dân thuộc Họ Đạo luôn luôn trung thành và vâng phục với Giáo Hội Rôma, vì thế luôn kính trọng chức GM của Đức Cha Du Maine cũng như kính trọng chức LM của Cha Dương.

Giáo dân ở đây chỉ chống lại kế hoạch đồng hóa của Đức Cha Du Maine mà thôi. Lý do:

Thánh bộ truyền giáo Rôma cũng như Đức Thánh Cha do Gioan-Phaolô II quá quan tâm và thương mến các sắc dân sống trên một Quốc Gia, nhất là các Ngài rất quan tâm đến nhu cầu mục vụ, truyền giáo cũng như việc cứu rỗi các linh hồn. Vì thế, (nếu anh không lầm) vào năm 1967, Đức cố Giáo Hoàng Phaolô XI đã ký ban hành việc thành lập Giáo Xứ Thể Nhân trong hàng Tông Hiến, và đến cuối năm 1983, Đức Thánh Cha đương kim đã ký nâng việc thành lập Giáo Xứ Thể Nhân lên hàng sắc luật (Canon 518).

Chiều theo sắc luật trên đây, Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose **QUÁ ĐỦ ĐIỀU KIỆN** được hưởng đặc ân này. Nhưng Đức Cha Du Maine không ngần ngại đi ngược lại giáo luật trên bằng cách không thiết lập Giáo Xứ Thể Nhân cho người Việt Nam tại đây, trái lại Ngài còn chia gia đình Công Giáo Việt Nam ra làm ba hạng người già, trẻ, trung niên và bắt sát nhập vào Giáo Xứ Địa Phương. Kế hoạch này đã đặt ra hai năm qua, nhưng Ngài chưa thực thi được. Lúc này là thời điểm quyết định kế hoạch của Ngài.

b. "...chống Cha Dương?"

Nói cho đúng, Giáo dân ở đây không chấp nhận LM Dương là LM Chánh Xứ Họ Đạo này là đúng hơn. Lý do:

Chiều điều Giáo Luật 518 ngày 2/6/1984 Ban Chấp Hành Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại Họ Đạo và 2000 giáo dân đã ký thỉnh nguyện thư xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân cho Giáo Dân Việt Nam đệ trình ĐGM Du Maine. LM Dương đã cầm đầu một nhóm LM trẻ khác **chống lại thỉnh nguyện này** bằng cách họp kín với nhau ký một biên bản vu khống cho Cha Tịnh và ông Trần Công Thiện: "... Cha Tịnh và Ông Trần Công Thiện cố tình hiểu sai lầm và cắt nghĩa lệch lạc về đường lối của ĐGM ... Vì lợi ích của chính đương sự... Cha Tịnh nên từ chức trung tâm..." Tiếp sau đó LM Dương còn xúc tiến việc viết thư tán thành kế hoạch đồng hóa người Công Giáo Việt Nam vào Giáo Xứ địa phương hay nói cách khác LM Dương chống đối thỉnh nguyện xin thành lập Giáo Xứ Thể Nhân bằng cách hậu thuẫn mãnh liệt ĐGM Du Maine để phân tán số Giáo Dân khổng lồ tại San Jose.

Như em đã biết: Cha Tịnh là ân nhân của LM Dương, nhưng LM Dương vì tư lợi riêng nên không ngần ngại phản bội Ngài.

Song song với việc trình bẩm với ĐGM, LM Dương còn họp kín với các LM kia tìm cách vu khống, nói xấu Cha Tịnh và cộng đồng vu oan cho Ban Chấp Hành và những người ký tên vào thỉnh nguyện thư là: "Nhóm người bị cộng sản giật dây" Theo bà Trùm H (một bà cụ quê mùa là nhân chứng sống mục kích các việc LM Dương đã từng làm để bêu xấu, vu oan cho Cha Tịnh và Công Đoàn).

Trong một buổi họp Giáo Dân tại Nhà Thờ Họ Đạo, Bà Trùm H mọc mọc nói:

“Bây giờ Cha Tịnh đi rồi tôi mới nói: những bản tin CHÍNH NGHĨA nói về Cha Dương chưa được một nửa đâu, còn nhiều lắm. Tôi biết rõ lắm, Cha Dương và các Cha kia hội họp ở nhà tôi, bàn thảo đủ thứ viết thư nặc danh để bêu xấu Cha Tịnh và BCH. Cha Dương còn đưa thư nặc danh cho tôi nhờ đem đi phát giùm, tôi không nhận và bực mình nói rằng : con đã làm lơ cho Cha từ lâu lắm rồi, nhiều lần lắm rồi đấy. Sao Cha là LM mà Cha lại làm cái trò (bỏ 2 chữ) thế, nếu Cha không dẹp đi con sẽ lên trình với Cha Tịnh đầu đuôi mọi sự con biết, lúc ấy Cha chỉ còn cách ..! ...! ... Tôi làm cho Cha Dương một mẻ thế là từ đó đến nay các Ông ấy đưa nhau đi đâu mất tiêu.”

2. Mặc dầu bị phản bội nhưng cha Tịnh vẫn vui vẻ; nếu ai nhắc đến chuyện này thì Cha Tịnh nói lảng sang chuyện khác, hoặc khuyên những người đó hãy “Cầu nguyện nhiều cho hàng LM chúng tôi, và luôn luôn tha thứ như ý Chúa Giêsu đã dạy”

Tuy vậy, trong Thánh Lễ hồi 6:30 pm thứ bảy áp ngày lễ giỗ 100 ngày của Cha Tường, Cha Tịnh đã nói như sau:

“Vào hồi 3 giờ chiều ngày mai các Cha VN sẽ đến dâng thánh lễ đồng tế hợp cùng gia đình bà cố cũng như Cộng Đồng tại nhà thờ Maria Goretti này để cầu nguyện cho ĐA MINH VŨ THANH TUƠNG. Vậy tôi xin quý cụ quý ông bà và anh chị em đến dự lễ cầu nguyện cho sốt sáng và đón tiếp các Cha thật vui vẻ”.

Thế rồi LM Dương và những LM kia không thèm đến lại còn đến “tâu” với ĐGM là “Họ gọi điện thoại hăm dọa chúng con... họ viết thư nặc danh chửi chúng con...”

Những cú điện thoại ai gọi? Những thư nặc danh ai viết? Đó là điều cần tìm hiểu rõ, cho đích thực. Đừng nghi ngờ. Vì đã là LM, không ít thì nhiều trình độ học thức cũng phải có, vậy đừng hồ nghi, đừng gieo vạ cáo gian, đừng tự hạ nhân phẩm xuống chót cùng của xã hội, đừng tự cho mình trở thành vô liêm sỉ.

Trong ba năm gần đây Cha Tịnh đã phải đốt đi khoảng 60 thư nặc danh gửi đến chửi bới Ngài và chửi BCH, cũng như Ngài phải nghe hàng trăm cú

điện thoại gọi đến chửi bới Ngài. Nhưng Cha Tịnh cũng như BCH nghi cho ai : Không ! Không!. Cha Tịnh cũng như BCH đều mỉm cười và nói : “Mấy thằng Cộng Sản nằm vùng gây chia rẽ, gây phá rối trong Cộng Đồng”

Tuy nhiên trong những lần tổ chức tại nhà thờ Họ Đạo, Cha Tịnh đều gửi THIỆP MỜI đến LM Dương và các LM kia, thêm vào đó Ngài vẫn điện thoại mời mọc thêm. Nhưng LM Dương cũng như các LM kia không bao giờ về và cũng không bao giờ trả lời bằng điện thoại hay gửi lại phong bì có dán tem sẵn cũng như in sẵn địa chỉ Nhà Thờ Họ Đạo, trong đó đựng sẵn mẫu trả lời YES () or NO ()

Đặc biệt ngày rước tượng Đức Mẹ thánh du 15/06/1985, Cha Tịnh gián tiếp muốn giới thiệu LM Dương với Cộng Đồng nên Ngài đã gọi điện thoại cho LM Dương 2 lần là ý Cha Tịnh muốn LM Dương kiệu mặt nhật khi rước THÁNH THỂ trọng thể khai mạc cuộc ĐM thánh du, cả hai lần LM Dương đều hứa với Cha Tịnh là LM Dương sẽ về, và còn đầu môi chót lưỡi cảm ơn Cha Tịnh đã “Ban cho con hân hạnh quý hóa đó”. Nhưng thực tế rất phũ phàng là đến phút chót LM Dương không về và cũng không thông báo cho Cha Tịnh.

Sau đó LM Dương và những LM kia tụ tập tại nhà ông L (sau khi bị Bà Trùm H cho bài học thì bỏ đi lại đến ông L tụ tập) “Từ đó đến giờ Ông Cha Tịnh, Ông ấy không bao giờ mời chúng tôi tham dự bất cứ một lễ nghi nào tại TT/CG. Ông ấy nhất định phải xin lỗi chúng tôi...”

Kế tiếp Cha Tịnh đã mời LM Dương và các LM kia 4 lần nữa, lần nào cũng gửi phong bì đính kèm giấy trả lời YES () or NO () . Nhưng không một lần nào LM Dương và các LM kia đến, và cũng không bao giờ trả lời bằng điện thoại hay gửi lại phong bì dán tem và in địa chỉ nhà thờ Họ Đạo sẵn.

Nói cách khác LM Dương cố ý xa lánh CĐCG/VN, và chính LM Dương đã xác nhận: chính LM Dương đã xác nhận: “Không, tôi không thích, làm chi, tôi đang làm cho Giáo Xứ Mỹ.”

3. Ngoài 2 lý do trên đây, giáo dân ở đây còn nhận thấy nơi LM Dương một điểm trở trêu nhất là trước đây LM Dương tìm đủ mọi thủ đoạn để ĐGM Du Maine cưỡng ép Cha Tịnh rời khỏi Họ Đạo nay LM Dương về ngồi chễm chệ trên ghế cũ của Cha

Tĩnh, thật là đáng điều cọt và nguyên rủa.

Trên đây là những lý do bắt buộc giáo dân tại đây không thể chấp nhận LM Dương làm Chánh Xứ Họ Đạo NVCTTĐ được.

II. "TẠI SAO TRƯỚC ĐÂY KHÔNG HÒA GIẢI?"

Cha Tĩnh cũng như BCH và toàn thể giáo dân ở đây gây ra điều gì đâu mà phải HÒA GIẢI.

Tuy nhiên những ngày cuối cùng trong tháng 8/85, Cha Tĩnh chuẩn bị về nhà thờ Our Lady of Peace, Ngài đã đến thăm LM Dương và các LM kia, gặp LM nào Cha Tĩnh cũng đều noi gương Đức cố Giáo Hoàng Phao-lô VI và nói rằng: "Trong thời gian qua nếu con có điều gì dù cố ý hay vô tình mà làm phiền Cha, xin Cha vui lòng tha thứ cho con như lời Chúa đã dạy, và xin Cha cầu nguyện cho con trong những ngày sắp tới tại nhiệm sở mới..."

Đặc biệt nhất là ngày 2/3/1986 vừa qua, chính là ngày thứ 7 tuần thánh. Mặc dù công việc rất bận trong những ngày này vì 11 năm qua, năm nay Họ Đạo ở đây tổ chức tuần lễ thánh và Đại Lễ Phục Sinh thật lớn, tuy vậy Cha Tĩnh đã dẫn phái đoàn trong BCH đi chúc mừng Lễ Phục Sinh ĐGM và các Linh Mục VN.

Điều đó nói lên rằng Cha Tĩnh và Họ Đạo không gây nên bất hòa nào nhưng lại luôn luôn tìm đến những LM kia để "Đem thứ tha vào chốn lỗi lầm".

III. "Em đã đọc 2 thư đề ngày 19/10/1985, thư đề 7/1986 của ĐGM Du Maine và thư đề ngày 26/07/1986 của LM Dương gửi cho giáo dân Họ Đạo NVCTTĐ; căn cứ vào ba thư này em thấy ĐGM Du Maine và LM Dương thật quá tốt với Cha Nguyễn Văn Tĩnh cũng như quá tốt với Giáo Dân tại đó, Anh có thể cho em ý kiến không?"

— Riêng đối với anh, nếu quả thật ĐGM và LM Dương viết những thư này tận đáy CON TIM của quý Ngài, anh nghĩ rằng ĐGM Du Maine và LM Dương không phải là người phạm nữa, và các Ngài chính là Ngôi LỜI nhập thể. Còn riêng đối với giáo dân ở đây thì ai ai cũng nhận định bằng lời Chúa Giêsu đã dạy:

"Các con đừng tin lời họ nói, các con hãy xem việc họ làm".

Em Hà!

Cũng như anh đã nói ở trên, vì anh quá bận nên anh không thể trả lời thỏa mãn cho em được. Vây em vui lòng nhé. Hẹn thư sau anh sẽ nói rõ thêm.

Trước khi ngừng bút anh cũng xin em thêm lời cầu nguyện cho Họ Đạo ở đây được nên một như ý Chúa Giêsu đã cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha:

"Lạy Cha! xin cho chúng nên một"

Thân ái trong tinh thần hiệp nhất
của Chúa Kitô và Giáo-Hội

Lê-Đức-An

Thơ

THĂM CHA

Vài lời thăm hỏi Cha ĐUÔNG,
Gọi là y mon, rộng đường phân-minh.
Vòn con cũng địa-phận Vinh,
Đam xin góp ý, trọn tình Cha, con.
Thênh-thạng xa-lỡ, lời mơn,
Có sao của tú Cha bon-chen vào?
Cha về nhận Xứ hôm nào,
Mây ngàn cái miệng "no" down, Cha phở!
Khai thiên, lập địa đèn chú,
Có kim chưa thấy bao giờ xây ra.
Cha về nhận Xứ người ta,
Sáu ông Canh-Sát ôm Cha, giữ-gìn.

Bật hai Cha phó làm tin,
Nhưng mong thỏa nguyện; những tin "Vít-Vò". (1)
Hỡi ói, chán cảnh cuộc có,
Sao Cha khổ dai, ngày-thở thế này???
Vòn xưa chẳng muon trồng cây,
Sao nay Cha thích xới ngay đầu mua?
Tử cụ già, đèn trè thỏ,
Thanh-niên, thiếu-nữ ai ưa Cha, nào?
Nếu con - con chẳng "thêm vào",
Lâm đón tú-chức rằng: "Tao chẳng thêm".
Lại được, phê thuận ở trên,
Luu danh sú-sách: một phen cứu bố.
Trăm năm trong cõi lô-nhồ,
Anh-hùng rạng mặt, Thanh-Bồ thớm lây.
Thoi đùa thoãn-thoát thảng, ngày,
Thảnh-thời một cõi, phẩy phẩy tu-hành.

M26

(1) Ngày xưa Giao Dân gọi Đức Cha là Đấng Vít-Vò.

BẢN DỊCH THƯ CỦA CHA TỔNG QUẢN TERRENCE SULLIVAN

Ngày 29-07-1986

Kính gửi :

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hoà Bình tại Giáo Phận San Jose
592 Baltic Way
San Jose, CA 95111

Thưa Quý Vị,

Tôi viết thư này đến quý vị vì trong tuần lễ vừa qua đã có vài điều làm tôi phải quan tâm.

Thứ nhất, tôi đã được báo cáo là quý vị đang xử dụng những dụng cụ tại Họ Đạo tại đường Singleton để làm báo của quý vị. Nếu đúng như vậy thì quý vị phải ngưng ngay lập tức. Quý vị không được quyền xử dụng cơ sở Họ Đạo hoặc những dụng cụ của Họ Đạo để làm những gì liên quan đến báo chí của quý vị. Những hành động này coi như vi phạm luật xâm phạm tài sản và quý vị sẽ bị truy tố. Nếu quý vị không hề xử dụng bất cứ dụng cụ nào, thì đây là sự thông báo để quý vị không được quyền xử dụng những dụng cụ hay cơ sở Họ Đạo. Nếu có, thì quý vị đã vi phạm luật xâm phạm tài sản.

Thứ nhì, Tôi đã được cho biết, trong tuần vừa qua (26 và 27 tháng 7) những hội viên của Ủy Ban và những kẻ khác đã cố tình ngăn cản giáo dân nhận tờ thông tin tại nhà thờ St. Lucy's, Campbell, cũng như ở nhà thờ Our Lady of Peace và Most Holy Trinity. Việc làm này là một hành động thiệt hại cho công cộng cũng như phá hoại tài sản của tư nhân. Bất cứ người nào cố tình hoặc khuyến khích kẻ khác làm việc này lần nữa trong mọi cơ sở của Hội Thánh Công Giáo, kẻ ấy sẽ được báo cáo cho cảnh sát và sẽ bị kết án.

Thứ ba, Tôi muốn nhắc quý vị, là cơ sở Họ Đạo Việt Nam cũng như tất cả những thánh đường thuộc địa phận này là một tư sản. Cho nên theo chính sách của Địa Phận các tài liệu tuyên truyền, như báo Chính Nghĩa, sẽ không được phân phát trong khuôn viên nhà thờ. Điều này có nghĩa là quý vị không được phép phân phát bất cứ báo chí của quý vị trong thánh đường, ngoài: bãi đậu xe, hay trên khuôn viên các giáo xứ thuộc địa phận này, kể cả khuôn viên Họ Đạo Việt Nam tại đường Singleton.

Tôi hy vọng quý vị sẽ tuân theo những điều tôi đã đề cập trên. Nếu không, những biện pháp thích đáng sẽ được áp dụng.

Chân thành chào quý vị,
Linh Mục Terry Sullivan
Tổng Quản Giáo Phận

**Để hiểu rõ nguyện vọng của đại
đa số giáo dân:**

- 1. Yêu cầu tòa Giám Mục tổ chức đại hội giáo dân.**
- 2. Giáo dân tại Họ Đạo tạm ngưng đóng tiền trong các thánh lễ.**

NHỮNG ĐÒN PHÉP

của

cha Tổng Quản Terrence Sullivan

1. BÃI ĐẬU XE:

Theo văn thư ngày 8-86 cha gửi đến trường Andrew Hill, Cha Sullivan yêu cầu nhà trường không được cho phép giáo dân VN mượn Parking Lot trong những buổi lễ, có đông đảo Giáo Dân tham dự.

Như vậy, Cha đã đi quá quyền hạn với chức vụ của Cha. Parking Lot của nhà trường đâu có thuộc quyền quản lý của Tòa GM và việc thuê mượn thuộc quyền tự do giữa giáo dân và nhà trường. Cha lấy quyền gì ngăn cấm.

— Nụ cười hơn nữa, xưa nay Cha từng tuyên bố trên T.V. và với mọi người: cái nhóm giáo dân đưa 2 thỉnh nguyện, đó chỉ là 1 nhóm nhỏ, độ 2 trăm người?

2 trăm người? Cha đã tuyên bố quá sai lạc. Nội Parking Lot của Họ Đạo NVCTTD, cộng thêm các lề đường kế cận, cũng dư chỗ đậu xe cho ngoài 500 giáo dân đến dự lễ, vượt xa con số 200 mà Cha đã tuyên bố. Như vậy, có thiếu chỗ đậu xe đâu, mà đại gì đi mượn thêm Parking Lot của nhà trường nữa, để bỏ trống, tốn tiền vô ích. Parking Lot của nhà trường rộng rãi bao la bát ngát, mà trong những buổi lễ gần đây như ngày 20-7-86 tiễn đưa Cha Tịnh, và ngày 27-7-86 Ngày Công Lý và Hòa Bình (không có Thánh Lễ), mà các giáo dân đến trễ đã không còn chỗ đậu.

Như vậy chúng tỏ sự ước lượng ngoài 2,000 người của Báo Mercury San Jose đã không sai sự thực.

Hôm nay là lần thứ 2 Cha lại ra lệnh cấm, như vậy hóa ra là Cha đã mặc nhiên công nhận con số ngoài 2,000 giáo dân là đúng.

Cũng vì Cha quá lo sợ, nếu để cho giáo dân Họ Đạo xử dụng thêm bãi đậu xe lớn của nhà trường, khác nào chấp nhận thêm đôi cánh, tạo thêm phương tiện, tập trung đông đảo làm nhức nhối tâm can ĐGM và Cha Tổng Quản.

Giáo Dân luôn biết rằng Tòa Giám Mục và Cha Tổng Quản, có đủ quyền lực trong tay, thần quyền, thế quyền và nếu cần có cả binh quyền nữa, đành rằng tranh chấp đều bất chấp thủ đoạn. Nhưng ra lệnh cấm đám giáo dân tại Họ Đạo, mượn bãi đậu xe thì thật là nhỏ mọn.

2. **Tài chánh** Việc ra lệnh cho Cha LM Dương tước đoạt tài chánh nghèo nàn của Họ Đạo mà trước đây do Cha Phó Đỗ Văn Đĩnh quản lý. Số tiền đó là mồ hôi nước mắt của giáo dân quyên góp trong các Thánh Lễ Chúa Nhật, để lo đèn hoa nến trong nhà thờ, trả tiền nhà điện nước. Ra lệnh cấm xử dụng tài sản của Họ Đạo, như máy chữ, bàn ghế v.v... Máy chữ là của 1 vị hảo tâm cho mượn. Bàn ghế là của giáo dân mua sắm từ bao năm nay.

3.

Đàn áp giáo dân:

Ngoài những đòn phép nhỏ mọn kể trên, giáo dân cũng không bao giờ được việc Cha Tổng quản đã làm 2 việc khí phách của 1 người hùng. Đây là những điểm son đáng ghi vào lịch sử Giáo Hội.

Việc thứ nhất July 21-86 Cha Tổng Quản đã huy động được chừng 20 xe cảnh sát, cùng với Cha, hộ tống Cha Lưu Đình Dương vào Họ Đạo nhận nhiệm sở. (1 việc làm mà lịch sử Giáo Hội chưa từng bao giờ có) Cha đã tận dụng mọi quyền hành, áp đảo bố trí, đặc chí, chần ăn một trăm phần trăm. Rất may thay, đây cũng là ý trời! lúc đó Họ Đạo chỉ có đôi ba bà giáo dân già cả nghèo nàn ngu dốt, mà lại chống đỡ được cuộc tấn công một cánh ngon lành.

Việc thứ hai cũng xảy ra vào cùng chiều July 21-86, Cha cũng lấy thể lực của cảnh sát, tháp tùng bảo vệ an ninh, Cha đã lấy uy quyền Tòa Giám Mục, bắt hai Cha Phó của Họ Đạo là Cha Nguyễn Chính và Đỗ Văn Đĩnh tống lên xe đem đi mất luôn. Hai Cha Phó vì bao nhiêu gian khổ, mới đèo đi được hai chiếc chèn từ Việt Nam qua đây, bây giờ các Ngài lâm cảnh làm dâu Họ người, vì quá lo sợ, 2 chiếc chèn bị treo nên đành ôm hận ngoan ngoãn phó thác mặc số trời. Nhìn thấy thảm trạng bất người này xảy ra, giữa một quốc gia văn minh, hàng đầu trên thế giới, mà quyền con người phải được bảo vệ tối đa. Giáo dân cảm thấy ngậm ngùi xót xa thương tiếc cho số phận của 2 Cha! Sau bao ngày dò hỏi mới được tin các Cha cho hay là Bề Trên ra lệnh, ăn đâu thì ăn, ngủ đâu thì ngủ, nhưng cấm ngặt không được ăn ngủ tại Họ Đạo, cấm ngặt không được cử hành Thánh Lễ tại Nhà Thờ Họ Đạo NVCTTD.

Khi xưa còn ở Việt Nam, năm 1954 hàng triệu giáo dân đã đốt làng, đóng bè vượt biển rời khỏi vùng Cộng Sản chiến đấu để xuôi xuống miền Nam VN, cũng chỉ vì 4 chữ tự do tín ngưỡng mà thôi. Rồi đến năm 1975, lại một lần nữa, rời bỏ quê hương xứ sở, với hai bàn tay trắng, vượt trùng dương, trăm bề nguy khốn, cũng chỉ mong được giữ đạo thoải mái mà thôi. Đó là lý do Tòa Giám Mục San Jose đang gặp phải sức chống đối mạnh mẽ của các Giáo Dân Việt Nam.

HÃY VÁC THÁNH GIÁ MÀ THEO TA

Là người Công Giáo, mỗi khi gặp chuyện gì khó khăn trong cuộc sống, những tai ương, hoạn nạn thì thường chúng ta tự an ủi đó là một Thánh giá Chúa gửi; hoặc đôi khi an ủi một người quen, một người bạn gặp hoạn nạn thì chúng ta cũng thường dùng câu “Thánh giá Chúa gửi để thử thách”.

Vì thế việc xảy ra giữa Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam ở San Jose đối với Giám Mục địa phận San Jose cũng là Thánh giá Chúa gửi đến cho cộng đồng cũng như cho Đức Giám Mục để đôi bên cùng vác mà theo chân Chúa cho trọn. Đó là nói theo lối thông thường của một người Công Giáo. Tuy nhiên đem so ra để xem thánh giá bên nào nặng, bên nào nhẹ thì có lẽ hai bên bằng nhau, nhưng có một điều là Tòa Giám Mục vác sẽ nặng nề hơn gấp bội. Còn bên Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam thì có nhiều người vác nên Thánh Giá cũng nhẹ nhàng và mọi người hân hoan tình nguyện để được vác và nếu tôi nhớ không lầm thì có lời Chúa phán “gánh của ta thì êm ái, ách của ta thì nhẹ nhàng, hỡi những ai gánh nặng hãy đến cùng ta thì ta sẽ bổ sức cho”.

Mấy tuần qua, những bài báo bênh vực cho ĐC DuMaine đều có chung một cái nhìn, cái nhìn đó là những người chống đối lệnh bổ nhiệm LM Dương về làm Chánh Xứ, là vì có cảm tình, ân nghĩa với Cha Tịnh nên bênh Cha Tịnh, mà chống Đức Giám Mục.

Thật là tội nghiệp cho những con người ấu trĩ như bọn họ. Họ là những kẻ tôn thờ thần tượng cá nhân, nên họ tưởng ai cũng có đầu óc hẹp hòi như một lũ nhái ngồi đáy giếng mà tưởng là thấy cả ông trời như họ.

Họ là những con người tôn thờ những cá nhân LM Dương, Giám Mục DuMaine như những thần thánh để phải cho rằng lệnh của những cá nhân đó là một thần quyền; khúm núm, khom lưng, cúi đầu, luồn cúi là nghề của họ nên họ cứ nhắm mắt “VĂNG LỜI”. Chẳng biết Văng lời đúng sai như thế nào không cần biết. “Văng Lời” để được làm chức này, vụ nọ trong ban chấp hành, để xum xoe đi lên đi xuống trong nhà thờ thì “văng lời” đó không có chúng tôi.

Chúng tôi đa số những thanh niên trong Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose phản đối lệnh bổ nhiệm LM Dương về làm Chánh Sở Đặc Xứ. Vì lệnh của ĐGM là một việc làm không hợp tình, không hợp lý.

I. Không hợp tình.

1. LM Dương là một người được LM Tịnh đối xử tốt với mình (qua tâm thư số 1 của LM Dương) vậy mà LM Dương lại đi tố cáo với bề trên là LM Tịnh hướng dẫn cộng đồng sai lạc và đề nghị LM Tịnh từ chức (trong các văn kiện gửi Tòa Giám Mục). Đúng là “cứu vật vật trả ơn, Cứu nhơn nhơn trả oán”.

2. LM Dương đã chẳng màng gì đến Cộng Đồng Công Giáo trong nhiều năm qua. Chẳng khi nào về tham dự những lễ lớn dù đã được mời nhiều lần bởi LM Chánh Xứ cũ hoặc Ban Chấp Hành hay đoàn thể trong Đặc Xứ. Điều này chứng tỏ LM Dương chẳng có cảm tình gì với Đặc Xứ NVCTĐ này.

II. Không hợp lý.

LM Dương là người đi ngược lại nguyện vọng của giáo dân trong Cộng Đồng. LM Dương đồng ý với quan điểm của Giám Mục để chia giáo dân VN thành 3 thành phần và áp dụng các biện pháp để bắt giáo dân VN hội nhập vào các giáo xứ Mỹ. Nhờ thờ trung tâm để làm các dịch vụ xã hội. Còn các phép bí tích thì cử hành tại các nhà thờ Mỹ. (qua các văn kiện gửi ĐGM của Support Group mà người ghi ký tên Lưu Đình Dương). Như vậy một người không muốn lo cho giáo dân, sống chết vì giáo dân mà lại được bổ về làm chánh sở thì phải là điều nghịch lý chứ. Tòa Giám Mục biết rõ điều này vì các văn kiện Tòa Giám Mục đều có cả. Tuy nhiên Tòa Giám Mục đã bất chấp ý kiến của giáo dân. Tòa Giám Mục cứ thi hành ý định của mình vì Tòa Giám Mục đã có một đồ đệ trung thành tôn thờ cá nhân, nhắm mắt văng lời bề trên để thi hành tất cả những mưu đồ, mà bề trên muốn thực hiện. Vậy kẻ gây ra tất nhiên phải lãnh hậu quả.

Chúng tôi hầu hết những anh em thanh niên phản đối lệnh bổ nhiệm này vì chúng tôi có những nhận thức riêng. Chúng tôi không tôn thờ chủ nghĩa cá nhân, chúng tôi không thần tượng LM Tịnh, chúng tôi không làm vì Linh Mục Tịnh. Nhưng chúng tôi vì Giáo Hội V.N. Vì quê hương và tổ quốc V.N. mà chúng tôi hành động. Chúng tôi không mù quáng, không bị dẫn dắt, không bị giật giây bởi bất cứ một cá nhân nào.

Chúng tôi đã nhìn thấy rõ việc làm của ĐGM. Việc làm đó là để cho mọc ra một cái ung, nhọt cho Họ Đạo chúng tôi được gọi là “Giáo Đoàn Đồng

Tâm". Cái giáo đoàn này là cái men Chúa vi khuẩn thối của ĐGM đem cấy vào ngay kế bên Họ Đạo chúng tôi thôi. Vì nếu ĐGM không cho phép hoặc không đồng ý khuyến khích ngầm thì ai dám làm, ai dám lập các cộng đoàn này? Và nếu có lập ra ngang xương thì ĐGM cũng phải dẹp đi đó mới là người Cha thương các con thật tình chứ.

Lại nữa qua văn thư mới nhất của Tòa GM gửi cho Họ Đạo chúng tôi để đe dọa đuổi chúng tôi ra khỏi trung tâm không được sử dụng trung tâm nữa vì sở hữu chủ trung tâm là Tòa Giám Mục. Tất cả các nhà thờ Công Giáo các cơ sở của Công Giáo thuộc quyền sở hữu của Tòa Giám Mục, của Giáo Hội và Tòa Giám Mục có toàn quyền thì đây đúng là một ánh sáng để chúng tôi nhìn thấy ác tâm của Tòa Giám Mục là chính Tòa Giám Mục đã đuổi không cho chúng tôi mượn nhà thờ Maria Goretti chứ không phải Xứ Đạo Maria Goretti không cho chúng tôi mượn.

Quyết tâm chia cắt Họ Đạo chúng tôi của Đức Giám Mục D.M. đã không thể che giấu chúng tôi mãi được và càng ngày càng thêm chứng tỏ "tâm tính" ấy thực hiện một cách mạnh mẽ hơn.

Chúng tôi những người công giáo V.N. chỉ muốn có một giáo xứ duy nhất cho người V.N. mà thôi. Các cụ chúng tôi, cha ông chúng tôi đã dạy chúng tôi rằng: "Lắm Thầy nhiều Ma, lắm Cha khó lấy chồng". Chúng tôi cần có một sự đoàn kết, gắn bó chặt chẽ với những người thực sự có một tấm lòng nhìn về Giáo Hội Việt Nam và quê hương đất nước.

Chúng tôi **quyết không vì quyền lợi cá nhân** mà cúi mình, để van xin chia cắt cộng đồng chúng tôi ra làm nhiều mảnh để được xưng hùng, xưng bá trong một cõi. Chúng tôi lên án và khẳng định không chấp nhận những thành phần manh tâm đó đứng trong hàng ngũ chúng tôi.

Chúng tôi biết rằng Chúa không bắt chúng tôi vâng lời một cách mù quáng.

Chúng tôi không cố chấp, chúng tôi biết rằng ai cũng có lầm lỗi nhưng có lỗi thì phải chịu hình phạt để ăn năn hối cải và được tha thứ. Có lỗi có thể bỏ qua, nhưng có lỗi cần phải sửa phạt.

Nếu những tác giả của những bài báo nhắc nhở chúng tôi về luật vâng lời trong giáo hội thì tôi xin nhắc hỏi chính họ đã giữ đức vâng lời chưa? Và giữ được tới đâu? Và họ cũng nên nhắc "Cha Dương" của họ là còn nhớ đến ngày xúc dầu chịu chức để trở thành con người của tha nhân. Vậy Tòa Giám Mục VN có cho Cha Dương giấy phép ra coi Xứ Đạo, giáo dân ở ngoại quốc không? Đức vâng lời, lời thề không bỏ đàn chiên của Cha Dương" cắt vào học tử ở Giáo hoàng học viện PIO X ở Đà Lạt cả rồi sao? Nhưng thôi chuyện đó vì vụn nước lỏi đó ta có thể bỏ qua. Nhưng tội "ăn cháo đá bát". Tội nịnh bợ để chia cắt cộng đồng chúng tôi lại còn đòi cố tình về cõi đầu đê cổ chúng tôi nữa sao?

Nếu vì tha nhân, nếu hy sinh nhẫn nhục để phục vụ tha nhân thì LM Dương còn đợi đến bao giờ mới xin từ chức để mở cho GM một lối thoát và đỡ cho cộng đồng một gánh tai ương.

Một cây bút viết trong tờ Dân tộc có nhận định rằng việc vác thánh giá của chúng tôi tại đây có đáng đắp của một bàn thờ Phật giáo xuống đường 1960-1963. Điều này thật sự tác giả có 1 sự nhận xét và đem so sánh một cách quá ấu trĩ. Một hình ảnh bàn thờ đem xuống đường vì bị giật giầy bởi một số sư sãi là gián điệp, tay sai của cộng sản muốn phá đổ chế độ tự do (tôi xin được miễn phân tích thêm về sự kiện lịch sử của 1 giáo hội bạn). Còn phần chúng tôi vác thánh giá để làm biểu tượng cho Đức GM DuMaine thấy rằng ngài là gánh nặng cho chúng tôi. Chúng tôi âm thầm và lặng lẽ vác thánh giá, chúng tôi không hò hét phá rối trật tự trị an, chúng tôi không chống đối cảnh sát, chúng tôi không đòi lật đổ một chế độ. Chúng tôi chỉ xin cho chúng tôi được đứng với nhau trong một cộng đồng, dưới một mái nhà thờ, chung một lời cầu kinh để hy vọng có một ngày nào giúp ích được phần nhỏ nào cho giáo hội cho quê hương VN chúng tôi mà thôi.

CHÚNG TÔI THẮNG THẦN NÓI RÀNG: CHÚNG TÔI KHÔNG THỂ VÌ MỘT CÁ NHÂN GIÁM MỤC ĐỂ MÀ QUÊN ĐI TỔ QUỐC CỦA CHÚNG TÔI.

Nếu Giám mục bảo chúng tôi hiểu lầm Ngài thì Ngài hãy giải thích chuyện "Giáo Đoàn Đồng tâm" cho chúng tôi nghe đi. Nếu Ngài đợi chúng tôi nịnh hót, bợ đỡ ngài thì tận thế cũng không xảy ra điều đó. Cái mẩu người mà nhìn Giám mục là thần thánh, mọi cái gì của Giám Mục cũng thánh, thì không có chúng tôi. Chúng tôi nhìn thấy chúng tôi xin bánh Ngài cho chúng tôi cục đá. Cục đá thì phải nói là cục đá chứ không thể nịnh hót hoặc vịn để mà nói cục đá là cục vàng. Nếu người cho rằng Đức giám mục DuMaine thương yêu chúng ta thì niềm thương ấy được thể hiện ở đâu? chỗ nào? chắc là ở chỗ những người nịnh Ngài và được Ngài cho lập "Giáo Đoàn Đồng Tâm" chẳng ?!

Riêng chúng tôi thì chỉ biết rằng phải khó khăn lắm. Ngài mới cho điều mình xin. Còn chẳng khi nào Ngài tỏ tâm tình thương yêu không cần xin mà cũng tự ý cho như Đức Tổng Giám Mục Quinn. Nếu nói rằng Ngài xét thấy chưa cần thì hóa ra rằng Đức Tổng Giám Mục Quinn làm việc không suy xét sao? Và nếu nại có là 4 ngàn Giáo dân gồm nhiều sắc thái, chủng tộc thì khi trước SJ còn thuộc địa phận SF Đức Tổng Giám Mục Quinn có bao nhiêu giáo dân? Có bao nhiêu sắc dân trong đó? Chắc ít hơn ĐGM DuMaine chẳng?

Nói với kẻ ngủ mê, mê ngủ thì khó nói lắm. Họ có nghe cũng như không nên đành nhẫn nhịn họ đòi lời để ngấm ngấm khi nào họ tỉnh dậy vậy.

*"Ai về nhắn với 'con công ngủ'
Nịnh Giám Mục đi được đồng vàng"*

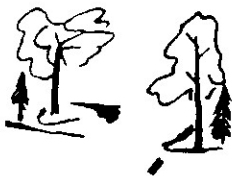
Còn vấn đề nữa là báo chí truyền hình Mỹ. Họ muốn phê bình chỉ trích hoặc nói hay cho chúng ta thì tùy ý vì chúng ta biết rằng thành phần cộng sản ở Mỹ này nó sẵn sàng làm chuyện bôi nhọ chúng ta, chê bai chúng ta đủ điều để chúng ta nhut chí và nó muốn chúng ta không bao giờ đoàn kết với nhau được để đừng bao giờ chúng ta nghĩ đến chuyện quay trở về quê hương. Vì thế việc ta, ta cứ làm, đường ta, ta cứ đi. Chớ sửa mặc kệ chớ. Khi chúng ta thấy đường chúng ta đi là đúng thì ta cứ quyết tâm ta làm. Lòng ta ta đã chắc rồi để ai giục đứng giục ngồi mà nao.

VŨ HUYNH TRƯỞNG.

Đông hoa đan ta vào xu Mỹ phon hoa?
 Người đi ngược với bánh xe lịch sử!
 Người mục tử mang lòng người quân tu,
 Nhưng sao người mang da kẻ tiêu nhân?
 Nhỏ lại ngày xưa bao nỗi xót xa!
 Thế lúc nào buộc Saigon xụp đổ?
 Bao nhiêu năm chiến tranh đầy thong khô,
 Giữa một trời tan tác máu xương ròi,
 Bon lúa thay phan ban song khô khỏi!
 Một sớm nào khi Saigon thất thủ,
 Ta đã thấy ngàn vạn tên đao phủ,
 Chung kẻ kẻ vũ khí: súng, guóm, đao,
 Ca pho phường không tiếng noi xon xao,
 Mặt trời lên mọc trên rung mà tau!
 Rồi cho đen bầy gió ta lại thay,
 Người vẽ dây băng mây chực quân xa!
 Giao đoạn ta Chinh Nghĩa rất on hòa,
 Người dây đồng, ta mặc người dây đồng!
 Không phải rằng ta đã hai hùng sung ông!
 Nhưng thu con người dung giải quyết chiến tranh
 Đan tóc ta vòn yêu chương hòa bình,
 Đoàn chiến nay tron đời yêu Công Ly!
 Người học lời hung tàn quan Công Sản.
 Đường người đi đã trung điệp thất nhân tâm,
 Người lại muốn trở về đây dựng có đại suy.
 Ta lại thấy người mua mep khía môi,
 Thôi loa móm se lập nhiều thành tích!
 Mục đích người vẽ đề vật sửa chiến thời?
 Điều đề hiệu ai ai đều cùng biết!
 Mạ vạn nhỏ ngàn chi có thể than ôi!
 Xứ sở ta trong nhiều hoa qua qui,
 Một hôm nào người hai trôm mạng đi!
 Người sắp đặt mọi công trình tí mi!
 Thành tích của người, một kẻ thiếu lương tri!
 Chủ đích người làm vua cha đặc y!
 Và có thể se con rất ly kỳ!
 Người không thể bit mắt ai được ca.

NGƯỜI THẤY KHÔNG?

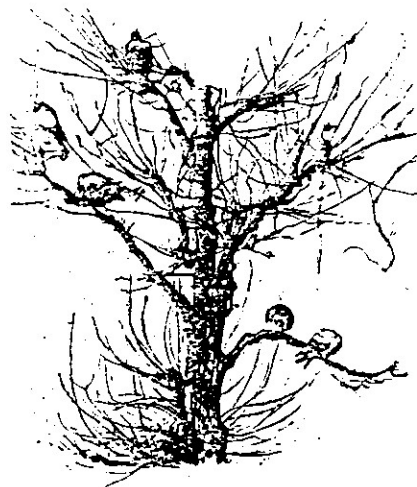
Người đã thay chủ "No" nay bắt hu,
 Người đã nghe tiếng "Yes" do oai hùng,
 Đoàn chiến nay vòn đi rất khiêm cung,
 Vạn kính trong chiếc áo dòng triết đê,
 Sao người vẫn không nhìn vào thực tế?
 Chiến vẫn dung tiếng Có "Yes", Không "No",
 Chiến chẳng dung tiếng đã đao hoan hô!
 Theo cung cách người Việt Nam Lịch Sử.
 Kể từ ngày người rình ngôi Chánh xứ,
 Tuyển một bầy nô lệ để ôm chân.
 Người kẻ công và thu tội phan tran,
 Cập bực người tù người làm hoen ô!
 Người đã nghe tiếng "Không" đầy phan nộ,
 Người con máu có sự dung triệu đình?
 Dung triệu đình mẹ muối giữa vãn minh?
 Mọi tù xứng vương với ban hành chiếu chi,
 Bất chuộc độc tại khan trương ra chỉ thi,
 Hịch Cán Vương cu ròi rit dit mu!
 Có ai tranh giành ngôi vì người đau!
 Việc người làm kẻ hoạt dầu chanh trị,
 Thông cao rum beng cảm tử do bao chi,
 Dù thay người độc đoan nhất địa cầu ta!
 Đan trả người về cho đức vua cha,
 Bồi nhưng tai liệu mà đan con giu duoc,
 Bồi nhưng vãn thu của người tù may năm về trước,
 Người tau vua cha dựng lập Xu Thế Nhân!
 Có nghĩa là người đã phan bồi nhân dân,
 Và bồi phan vì thuy sư đo độc.
 Vãn thu của người thực là hiem độc!
 Người tau vua cha dựng hoa Giao đoạn ta!

THIỆN HAI

VÀI NHẬN XÉT VỀ

HAI CHỦ PHÁ RỐI !

Trong những tuần lễ vừa qua, báo chí và truyền hình Việt Mỹ tại San Jose đã dồn dập đăng tải tin tức liên quan đến Giáo Dân Việt Nam tại Ho Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, đang quyết liệt thỉnh nguyện với vị chủ chăn, về việc xin thành lập Giáo Xứ cho người Việt Nam và yêu cầu thu hồi lệnh bỏ nhiệm Linh mục Lưu Đình Dương vào chức vụ Chánh Xứ.

Hành động rất quyết liệt này, đã đem đến cho một số người Việt Nam Công Giáo cũng như không Công Giáo nhiều thắc mắc, (hoặc với và chê bai) cái thắc mắc ấy là điều hiển nhiên, vì trong lịch sử Giáo Hội Công Giáo, Giáo Dân mấy thuở lại xuống đường thỉnh nguyện cũng vì chủ chăn bao giờ! Tuy nhiên, **NẾU CÓ THẮC MẮC, THÌ PHẢI TÌM HIỂU**, nếu có tìm hiểu, mới biết được những nguyên nhân và nêu biết rõ được nguyên nhân, mới có quan điểm đứng đắn cho chính cá nhân mình. Nếu phát biểu quan điểm cá nhân trong khi còn nhiều thắc mắc hoặc chưa thấu triệt vấn đề là một hành động nói CAN, mà đã nói can thì chắc sẽ làm giảm uy tín của chính mình, ngoài ra lại có thể làm phúng hai, thiệt thòi cho những người đang làm những việc đúng.

Có những người nói can phát biểu như sau: "Nhóm giáo dân tại Ho Đạo NVCTTĐ là nhóm phá rối" Trước hết, xin hỏi như thế nào gọi là phá rối? Hành động gọi là phá rối thường phát xuất từ một hay vài cá nhân chông lại đa số.

Vậy những người Công Giáo tại Ho Đạo NVCTTĐ chông lại quan điểm của Đức Giám Mục DuMaine là thiểu số hay là đa số? Họ có đến bao nhiêu người?

Hành động phá rối là một hành động bất chính, những người bất chính thường không tôn trọng hoặc lẩn tránh hoặc bóp méo sự thật. Vậy những người đang dâng thỉnh nguyện lên Đức Giám Mục có tôn trọng hoặc lẩn tránh hoặc bóp méo sự thật không?

Chỉ tìm hiểu những điểm thông thường nêu trên,

chắc chắn chúng ta sẽ biết rõ ai là kẻ phá rối.

Trong sự tranh chấp quan điểm giữa Giáo Dân và Đức Giám Mục đang xảy ra trong Giáo phận San Jose, một thiểu số không tìm hiểu nguyên nhân tranh chấp, a tòng một cách mù quáng theo Giáo quyền, đó mới là những người phá rối.

Vì sự tranh chấp quan điểm hiện nay được đặt trên căn bản một bên là kẻ có đầy đủ QUYỀN HÀNH và một bên là sức mạnh ĐA SỐ. Do đó, những cá nhân, kể cả những cá nhân có quyền hành trong Giáo Hội hoặc những phe nhóm, kể cả các phe nhóm a tòng theo Giáo quyền mà cố tình bóp méo hoặc che dấu những con số xác đáng của Giáo Dân đang dâng thỉnh nguyện, hiển nhiên rằng họ là những người PHÁ RỐI.

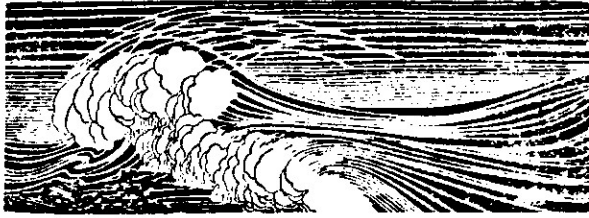
Những người kêu gọi cầu nguyện, những chính mình thì lại chứa nguyện cầu, những người đang áp dụng mảnh khóc, thực thi tiêu xảo để vận động những người cùng làng cùng xóm, từ xa đến San Jose này, hầu mong cần bằng con số giáo dân ủng hộ với con số giáo dân đối kháng, hiển nhiên cũng là những người phá rối.

Tóm lại, nhận định phải trái hoặc tìm ra thủ phạm phá rối cộng đồng là yếu tố cần bàn phải làm, trước khi phát biểu quan điểm của chính mình trong bất cứ một cuộc tranh chấp nào.

Bên phận của một giáo dân tha thiết với Giáo Hội, hoặc bên phận của những người tha thiết với cộng đồng Việt Nam, không thể đứng đứng ngoài các tranh chấp to lớn đang xảy ra, để tìm những an bình tạm bợ, mà phải tìm ra chiến tuyến của lẽ phải, tìm cho ra những kẻ phá rối, nhất quyết không để cho họ có một chỗ đứng trong Giáo Hội, hoặc trong cộng đồng người Việt, và nếu tất cả chúng ta làm được như vậy thôi, chắc chắn bình an sẽ mau chóng van hồi trong Giáo phận và nhất là Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam mới có thể phát triển mạnh mẽ được.

MỘT QUYẾT ĐỊNH

HAI MỤC ĐÍCH

Kể từ khi giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo phản uất vùng lên thì Đức Cha DuMaine có tình lạnh mặt để che dấu những nét ưu phiền trước một tình trạng cực kỳ khó khăn trong cuộc đời tu trì của Ngài. Nhưng Linh mục Dương đã khôn khéo xoa dịu Ngài bằng một ảo tưởng trong ngày tôn vinh Đức Cha được tổ chức tại Nhà thờ Chánh Tòa với khoảng 200 người vào ngày 25-7-1986. Đức Giám Mục nên được thông báo về cái xảo thuật của Linh mục Dương khi Ngài vận dụng một số giáo dân cùng quê với Ngài hiện đang cư ngụ tại hai Địa phận Stockton và Oakland cũng vài vùng phụ cận về San Jose để thay cho giáo dân Họ Đạo NVCTTD San Jose tôn vinh và tỏ ý vâng phục Giám mục DuMaine. Trước đây Linh mục Dương đã ăn ở tệ bạc với người ơn của Cha thì bây giờ Cha lại toan tính lừa dối Đức Cha DuMaine và gạt gẫm những người đồng hương của Cha một lần nữa. Giám mục DuMaine cũng như Linh mục Tổng Quản Sullivan nhìn giáo dân Việt Nam nào cũng thấy da vàng, tóc đen, mũi tẹt cả, nhưng giữa giáo dân Việt Nam với nhau thì sự phân biệt quê quán và xác định tư cách giáo dân của Họ Đạo thật là qua ư dễ dàng đến nỗi không cần phải mở sổ ghi danh Họ Đạo để kiểm chứng. Hơn nữa, việc di chuyển một số người từ Địa phận khác về đây để xen vào nội bộ của Họ Đạo là một điều hết sức nguy hiểm, có thể gây nhiều chuyện xô xát đáng tiếc và nếu những người ở phương xa đó lại là những người chưa có công án việc làm nhất định thì thực sự Linh mục Dương đã đưa đồng bào của Cha vào một con đường phiêu lưu rất nguy hiểm với luật lệ An Sinh Xã Hội Hoa Kỳ.

Mặc dù thất bại ê chề trong hai lần xâm nhập Họ Đạo với sự hộ tống của một lực lượng Cảnh Sát hùng hậu và sự che chở của phái đoàn Tòa Giám Mục, Linh mục Dương vẫn còn đang toan tính đường về Họ Đạo. Nghe đâu rằng Cha sẽ trình diện Ban Chấp Hành lưu vong tại Nhà thờ Chánh Tòa vào chiều thứ Bảy ngày 9-8-86, lúc 6 giờ 30. Linh mục Dương đã hủy bỏ hết mọi Thành Lễ Việt Nam tại Giáo phận trong ngày này để cho các giáo dân Việt Nam có dịp về Nhà thờ Chánh Tòa thật đông đảo hầu ra mắt Ban Chấp Hành lưu vong. Chúng tôi không biết Linh mục Dương có nhận chỉ thị của Tòa Giám Mục để làm việc này không, tuy nhiên, đây là một dịp rất tốt để giáo dân

Họ Đạo đến nhận diện Ban Chấp Hành của Linh mục Dương và xem họ đại diện cho những ai. Tòa Giám Mục và Linh mục Dương hẳn phải có những biện pháp an ninh cho các quan khách từ phương xa tới và cho các giáo dân đến tham dự buổi lễ này.

Ban Chấp Hành Họ Đạo và Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình đã nhiều lần trình bày rất thành thực với Tòa Giám Mục là nên nhìn vào khối giáo dân thực sự của Họ Đạo do Ban Chấp Hành chính thức đại diện, nhưng Tòa Giám Mục vẫn cố tình hiểu sai lạc và cho là Ban Chấp Hành chỉ đại diện cho một thiểu số. Và do đó hai quyết định rất quan trọng đã được đặt ra với Tòa Giám Mục trong tuần vừa qua:

1. TRÚNG-CẦU DÂN-Y

Một giải pháp khách quan nhất, và cũng là một cơ hội tốt nhất cho Tòa Giám Mục là mở cuộc Trưng Cầu Dân-Y hoặc một Đại Hội Giáo Dân để biết rõ ý kiến của các giáo dân trong Họ Đạo. Qua tiếng nói của các giáo dân trong Đại Hội này, Đức Giám mục DuMaine sẽ hiểu rõ ràng nguyện vọng của dân và đồng thời nhận được sự hỗ trợ và tôn vinh của khối đa số giáo dân của Ngài. Qua Đại Hội này, Giám Mục sẽ không còn bị ảnh hưởng bởi những tin tức sai lạc của đám người nịnh hót đang bao vây Ngài và đang hủy hoại sự nghiệp tương lai của Ngài. Về phía giáo dân, chúng ta chỉ mong muốn Giám Mục có đầy đủ tin tức xác thực và chứng đó là đủ. Chúng ta không bao giờ có ý định tham dự vào quyền quyết định của Đức Giám Mục.

Việc tổ chức Đại Hội cho một số giáo dân khoảng 4.000 người không phải là một công tác khó khăn, tốn kém, nhưng đó là một giải pháp rất công bằng, thực tế và hữu hiệu cần phải được Tòa Giám Mục nghiêm chỉnh cứu xét, nếu muốn sớm giải quyết cơn khủng hoảng này.

2. TẠM ĐÌNH CHỈ ĐÓNG GÓP CHO HỌ ĐẠO

Một trong những biện pháp chứng minh cho Tòa Giám Mục thấy những con chiên ngoan đạo đã đồng tiền mua Họ Đạo và hàng tháng đóng góp cho Họ Đạo mới là những người thực sự lo lắng cho sự trường tồn của Họ Đạo và là khối đa số. Họ đã theo lời kêu gọi của Ban Chấp Hành và Ủy Ban tạm đình chỉ mọi việc đóng góp cho đến khi hai thỉnh nguyện của họ được Đức Giám Mục chấp nhận.

Đây là một quyết định rất táo bạo và chỉ những người hoàn toàn tử tin vào sức mạnh của khối dân đồng đạo của mình mới dám làm như vậy. Có nhà thờ sau khi đọc quyết định tạm ngưng đóng góp của Ban Chấp Hành, giáo dân đã vỗ tay tán thưởng nhiệt liệt.

Ngoài mục đích kể trên, việc tạm đình chỉ đóng góp cho Họ Đạo đã ra đúng vào lúc Linh mục Dương từ mặt khụ lưu vong yêu cầu Cha Phó Dominicô Đô

Văn Đình phải trình nộp mọi sổ sách chi thu và không cho Cha Đình được tiếp tục việc chi tiêu như trước đây Ngài vẫn được Cha Tịnh và Cộng Đồng ủy thác.

Thêm vào đó, một cảnh tượng hết sức nghịch thường chứa hề xảy ra trước đây là mỗi khi xong Thánh Lễ thì vị đại diện khu đem giỏ tiền vào đem và đưa trình cho Linh mục chủ tế để đem về Họ Đạo. Những Chúa Nhật vừa qua, các Linh mục Mỹ được chỉ thị của Tòa Giám Mục chờ sẵn đến lúc xong Lễ là tự động lên bàn thờ cầm giỏ tiền đem biến đi mất. Giáo dân Việt Nam nhìn thấy cảnh tượng thu tiền, thu bạc chụp giạt này đã phải lắc đầu, thở dài ngao ngán. Những ai thường nói rằng “chúng tôi không nghe Đức Cha là không nghe Chúa” khi được chứng kiến cảnh này sẽ nghĩ làm sao về Đức Cha của họ đã ra lệnh chụp giạt tiền bạc như vậy. Và đó cũng lại là một lý do khiến giáo dân tạm chấm dứt đóng góp cho tới ngày nào họ thực sự an tâm rằng tiền của họ sẽ do các đại diện của họ cai quản và sẽ chi chi đúng cho các mục đích của Họ Đạo.

DANH SÁCH CÁC VỊ HẢO TÂM GIÚP CHÍNH NGHĨA

Ô. Trương	Anh Tôn	Anh Ngọc
Phan Thị Thiết	Cô Vinh	Anh Khánh
An Hoài Vũ	Anh Luân	Ông Oanh
Bà: Đề	Ông Thành	Anh Cường
Bà Gòn	Ông Phạm Huyền	Bà Hương
Thiều Hải	Bà Tùng	Vô Danh
Cụ: Nguyễn Hữu Cổ	Bà Bốn	Ông Hiệt
Vũ Thị Mỹ	Vô Danh	Ông Diêm
Cụ Đoàn Thị Đức	Anh Phạm Kim Thành	Ông Thoại
Cụ Tinh	Bùi Tá Hạnh	Ông Tiến
Trần Thị Dung	Anh Chị Luông	Ông Thanh
Vô Danh	3 Danh	Bà Tùng
Phan Thị Thiết	Vô Danh	Bà Trữ
Lê Thị Lập	Anh Chị Vinh	Anh Lâm
Nguyễn Mạnh Hồ	Vô Danh	
Ông Sần	Trương Hữu Nguyên	
	New Saigon Market	

Thư

VỊNH CHA SULLIVAN

(Nhấn xem cuộc đời chắt giữa Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình và Cha Tổng Quản Sullivan, Đại diện Tòa Giám Mục, trên TV đài 11)

Thấy cảnh mắt ông liếc xeo xiên:
Thượng dân tui nó “máu dàu xin.
Nên chúa cho phép lập Giao-Xu”,
Lông tốt của Ông, chúng cháu xin.

Ông thương, chùng cháu chẳng con xuống,
Cụ tốt, bọn con chỉ con xuống.
Cung như con khóc thương Le-Duan,
To-Huu ngăm-ngui Xit-Ta-Lin (Stalin)!!!

Ông ơi, ông tốt, tốt vua vua,
Mắt ông dưa-day, miêng dong-dưa:
“Giao-dân xin hay vui lòng đời”
Muối một năm rồi, đã đủ chưa?!

Ông báo: danh-tử cai Mission,
Van con hiện-huu ó Canon.
Sao cu thoi quen không noi co,
Lâm Cha như rửa, dung không Ông?

Ty-nạn Việt-Nam nhỏ nhỏ con,
Sao Ông lại thích đó nhưng đơn,
Am-muu, quyên-thê hại nhau nhi,
Tên Ông bia miêng voi núi non!

Ông khỏe: da-sò no khoai Ông,
Đại-Diện Giao-Dân họ thách rằng:
“Xin mô toan dân một đại-hội,
Trung-cau dân-y”. Ông lác: Không!

Gặp Ông, lai nho mẹ chong toi,
Cai thuò ban đầu kho kho nguoi.
Trăm đầu trut xuống đầu tâm nho,
Tỏi-ta thân toi, ời hời ời!!!

NGUYEN THI CHEM, tu PHAN
but hiệu Ca-nong 518 ly

GÓP Ý VỚI CHA DƯƠNG

Kính thưa Cha,

Trước hết con xin từ giới thiệu con là một giáo dân lưng khùng, không đứng về phe nào; chỉ thuộc về nhóm những người lưng khùng mà thôi. Con mạo muội viết đôi giòng này kính gửi Cha để chia sẻ sự băn khoăn lo lắng của Cha trong những ngày tháng hiện tại.

Con biết rằng lúc này Cha đang bận rộn họp hành liên miên với những công sự viên của Cha để bàn về việc làm thế nào thực hiện Đức Vàng Lỗi cho hoàn hảo, có nghĩa là ung dung vào công Họ Đạo với cổ quạt linh đình, long trọng. Ngoài ra thỉnh thoảng con nghe một số người cho biết rằng Cha thường nhắc nhớ nhiều lần danh từ "Tự vì đạo" khi phải đi làm Chánh Xứ v.v... Con nghĩ có lẽ những biến cố vừa qua đã làm cho tinh thần Cha căng thẳng, cho nên, Cha mới có tư tưởng bị quan, chết chóc, tử vong như vậy. Thật ra, con nghĩ việc đâu còn có đó, không đến nỗi bị đặt làm đầu. Vì thấy Cha lo lắng thái quá nên con thấy tội cho Cha, muốn giúp đỡ Cha rất nhiều mà không biết làm cách nào. Chợt nghĩ ra công việc soạn bài giảng chiếm rất nhiều thời giờ mà lúc này Cha lại không có thời giờ qui bấu ấy nên con vội ghi lại vài hàng để giúp ý với Cha.

Sau đây là những bài giảng mà con xin mạo muội đề nghị với Cha là nên hay không nên giảng:

— THỨ NĂM TUẦN THANH: Nghi lễ Rửa Chân "Mà nếu Ta là Thầy là Chúa mà Ta đã rửa chân cho chúng con thì chúng con cũng phải rửa chân cho nhau". Vì Chúa Giêsu đã căn dặn các môn đệ của Ngài phải rửa chân cho nhau để chúng tỏ tinh thần phục vụ và sự yêu thương nên con đề nghị Cha nên giảng bài này. Lý do Cha đã thể hiện tình yêu thương của Cha đối với Cha Tinh thật là cao đẹp xuyên qua bức tâm thư đầu tiên của Cha gửi đến toàn thể giáo dân trong Họ Đạo. Cha đã rửa chân cho Cha Tinh hồi kỳ. Qua kỳ đến nỗi đất dính chân Cha Tinh đã sạch mà ngay cả đất dính của Cha Tinh ở Địa phận này cũng được sạch sẽ luôn. Điều đó chứng tỏ Cha đã "vượt chỉ tiêu" mà Chúa đã đề ra cho các môn đệ của Ngài.

— CHÙA NHẬT 17 QUANH NĂM (Năm C).
Chúa phán: "Người cha nào có đứa con xin bánh mà lại cho nó hòn đá ư? Hay nó xin cá, lại cho con rắn thay cá sao? Hay nó xin quả trứng lại cho nó con bò cạp ư?" Về bài Phúc âm này thì con đề nghị Cha không nên giảng. Lý do: Cha và một số Linh mục khác đã tập hợp thành một nhóm để giúp ý kiến cho Đức Cha về vấn đề mục vụ cho người Công Giáo tỵ nạn Việt Nam. Trong khi hàng ngàn giáo dân đang thỉnh nguyện xin "Giáo Xứ Thế Nhân" và sau khi qui Cha giúp ý cho Đức Cha thế nào mà Ngài lại chỉ cho "Trung Tâm Mục Vụ" rồi cuối cùng, lại đổi sang "Đặc Xứ". Con không nghĩ khả năng sinh ngữ của qui Cha quả tẻ đến nỗi dịch từ "con cá" (tiếng Việt) thành "con rắn" (tiếng Mỹ), hoặc "quả trứng" (Việt) ra "con bò cạp" (Mỹ), hoặc "Giáo Xứ Thế Nhân" (Việt) ra "Trung Tâm Mục Vụ hay Đặc Xứ" (Mỹ). Có lẽ vì "misunderstanding" nên con đề nghị Cha tạm hoãn giảng bài này. Sợ rằng Cha sẽ làm cho người Mỹ hiểu lầm ý muốn của giáo dân Việt Nam.

— CHÙA NHẬT 20 QUANH NĂM (Năm C).
Chúa phán: "Các con tưởng Thầy đến để đem sự bình an xuống thế gian ư? Thầy bảo các con: không phải thế, nhưng Thầy đến để đem sự chia rẽ". Bài này thì chắc chắn là Cha phải nói và nói thật nhiều vì đó là bài tử và là kinh nghiệm sống động của Cha. Suốt 11 năm qua chưa bao giờ trong cộng đồng lại có việc "giành dân lẫn đất" xôn xao như hiện nay. Bên này thì cho rằng "mình có 4.000 người, còn tụi nó chỉ có 20 móng". Bên kia ngược lại "phe ta có hàng ngàn trong khi phe Cha Dương chỉ vài trăm". Tất cả những sự chia dân xé đất ấy xảy ra là vì ai? Nó chỉ mới bộc phát kể từ ngày Cha lãnh nhận lệnh bổ nhiệm về Họ Đạo này mà thôi, trước kia không bao giờ có.

THỨ SAU TUẦN THANH và CHÙA NHẬT LỄ LA. (Bài Thường Khó, đoạn Chúa Giêsu bị bắt).
"Trước đó tên phản bội đã ra hiệu cho chúng (các Thượng Tế, Luật Sĩ và kỳ lão) rằng: Hết tụi hôn mặt ai thì đó chính là Ngài, các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận". Kinh Thánh gọi cái hôn này là cái hôn của con người giả nhân giả nghĩa. Riêng về đoạn này thì con rất lấy làm phân vân không biết giúp ý kiến cho Cha thế nào. Sau khi đọc bức tâm thư của Cha kêu gọi mọi người hãy thương nhờ công lao của vị tiên nhiệm, con bèn làm một màn trưng cầu dân ý với một số đồng người thuộc cả hai phe thì kết quả như sau:

* Phe ủng hộ Cha thì cho rằng Giuda là một con người bất xứng đã có hành động phản Thầy chỉ vì một tí tiền cơm. Có người còn bạo phổi đặt nghi vấn là có lẽ Giuda muốn giành cái chìa khóa của Thanh

Phêrô để cầm đầu đoàn chiên của Chúa mà không được cho nên gian Thây mà bán Ngai. Vì lẽ đó, giao dân thuộc phe Cha đã cương quyết đề nghị là Cha phải nên giảng mạnh về bài này để cho những người có tư tưởng của Giuda sáng mắt ra vì làm như thế không xứng đáng là môn đệ của Chúa.

* Trong khi đó cộng đồng chống đối Cha thì cho rằng Cha không nên giảng vì con người Giuda đáng thương hơn đáng ghét. Họ bảo câu chuyện Giuda là câu chuyện buồn trong lịch sử Đạo Thánh Chúa. Nếu Giuda biết hối lỗi và ăn năn thì chắc chắn Chúa sẽ tha ngay như trường hợp Thanh Phêrô. Chỉ buồn là vì Giuda ngoan cố, không chịu nghe theo tiếng gọi 'Chinh Nghĩa' nên mới ra nông nổi làm vậy. Và lại Giuda có thể bị các thượng tế và luật sĩ xử giục nên mới làm công việc dai dột đó. Họ đề nghị Cha không nên dài dòng về bài giảng này, chỉ lược qua thật nhanh độ 3 phút rồi cho giao dân đọc kinh Tin Kinh ngay, để giữ vững Đức Tin. Họ sợ rằng có một số giao dân nhẹ dạ thấy 30 đồng bạc tưởng là to lắm bèn hề nhậu bán thây bán trẻ, bán vợ bán con cả lũ thì mất Đức Tin rạo rọi. Đến khi đánh mất Đức Tin thì họ hào lập phong trào này, ủy ban họ để bảo vệ thì chậm mất rồi.

Có một đoạn Phúc âm con còn nhớ mang máng thôi, không rõ được đọc trong Chúa Nhật nào. Đại ý như thế này. "Chủ có biết ôn tồ tớ, khi tồ tớ đã làm theo lệnh của chủ không? Anh em cũng vậy, khi anh em đã làm mọi điều anh em đã làm, anh em hãy nói: chúng tồ là tồ tớ vô ích, chúng tồ đã làm những điều chúng tồ phải làm".

Riêng bài Phúc âm này thì theo thiên ý của con, Cha bắt buộc phải giảng bằng bất cứ giá nào. Căn cứ vào bức tâm thư của Cha nói về công lao của Cha trong việc đi hải ốt để xây dựng cộng đồng thì con có những nhận xét sau đây. Thoạt đầu đọc cả bức thư của Cha, con thấy Cha chẳng có gì gọi là công lao to lớn cả, ngoài việc đi hải ốt, nhưng chẳng được mấy ngày. Tuy nhiên càng ngâm nghĩ lâu, càng thấy được cái chân lý mà Cha muốn cho mọi người thấy. Thứ nhất, hải ốt không sung sướng như hải cam, hải táo. Cam, táo có thể ăn ngay tại chỗ nếu người hải cam thấy đói bụng, còn ốt không thể ăn ngay được vì nó chỉ là gia vị; ăn ốt chỉ tồ cay mồm và xót ruột mà thôi. Thứ hai, không chuyên nghiệp, có thể nguy hiểm đến những bộ phận trên thân người, chẳng hạn như mắt. Nếu vô ý, nước ốt sẽ bắn vào mắt, làm tuyến nước mắt chảy ra và mờ mắt ngay; người hải sẽ không thấy cảnh vật chung quanh và chắc chắn sẽ đi lạc đường. Vì tính cách khó khăn của công việc hải ốt như vậy cho nên tồ tớ không thể nào thì hành được, chỉ có những người có tinh thần lãnh đạo, có đầu óc chủ nhân mới chịu hy sinh làm những công việc kể trên mà thôi. Vì vậy Cha cần phải giảng cho thật dài và đi sâu vào chi tiết một cách tỉ mỉ để những

giao dân có tư tưởng chống đối Cha có dịp thấy rõ sự hy sinh, lòng vị tha, tinh thần gian khổ và ý chí cương quyết của Cha trong việc về leo lái con thuyền Họ-Đạo này.

Đến đây con chợt phát giác ra rằng trong những ngày biến loạn vừa qua, vì nhà thờ không có Thanh Lê cho nên con cũng lỡ là việc xem sách lễ hoặc Phúc âm. Đến lúc muốn đề nghị bài giảng cho Cha cho cả chu kỳ 3 năm thì mới hay quyền sách lễ đã lạc phùng nào. Con sợ mất Thanh Lê cũng như mất sách lễ sẽ làm con mất Đức Tin nốt. Con định tìm các Cha để hỏi về vấn đề mất Đức Tin thì không thấy Cha nào ở Họ-Đạo cả, chính Cha thì bị một nhóm người cứng lòng cản đường chẳng cho về, còn hai Cha phó thì có người nói rằng bị Tòa Giám Mục bắt mang đi. O hay sao lại có cái cảnh treo căng ngang là có kẻ muốn đến mà không được, trong khi có người chẳng thích đi mà phải khẩn gọi ra đi. Muốn hỏi đến những ông trụ đạo đức trong Ban Chấp Hành thì có tin là Cha Tân Chanh Xứ không chấp nhận họ. Con đang phân vân chưa biết tính sao thì may quá có người mạch là trong bản Thông Tin hàng tuần mà Cha phát hành có đăng thông cáo của cái gọi là "Phong Trao Bảo Vệ Đức Tin Công Giáo". Khắc nào như "nai kìa khát nước, mong tồ gan suối", con mừng quá đôi vì con đang cần những phong trao như thế để lấy lại Đức Tin cho con lập tức. Vậy xin Cha thương chỉ giúp cho con, ai là người sang lập và chủ xuống phong trao và muốn liên lạc thì ở đâu, cách nào? Xin Cha cho con tên tuổi của người và địa chỉ hẳn hoi vì lúc này có rất nhiều khách qui tu nói xa đến thăm cộng đoàn nhà. Ngoài ra cũng có một số người chỉ thích làm việc ở nhưng nói không có anh sang và nhất là lúc này có rất nhiều ủy ban hay phong trao mọc lên như nấm để bảo vệ nhưng cái xét thấy không cần bảo vệ cho lắm.

Điểm thứ hai con xin minh xác là con không có liên hệ gì với bao Chinh Nghĩa hoặc những người làm Chinh Nghĩa cả, mặc dầu bức thư này được đăng trên bao Chinh Nghĩa. Lý do là vì con không biết địa chỉ thực sự của Cha bây giờ là đâu; ở Họ-Đạo thì chắc chắn không gặp Cha rồi. Mà tìm đến bao ung họ lập trường của Cha thì nghe đâu là chưa có. Muốn đăng trên tờ Thông Tin thì không biết liên lạc với ai vì bản Thông Tin mà Cha đang phát hành hàng tuần thì chỉ có tên của ba Cha mà thôi; còn cả danh sách Ban Chấp Hành thì đi tán đâu mất. Và lại con nghĩ chỉ có những người có công tác quan trọng đặc biệt như 'phong trao gì đó' mới được xuất hiện trên tờ Thông Tin mà thôi. Muốn đăng báo đôi thì con nghĩ lại càng không nên vì đây là thờ có tính cách thuần túy tôn giáo và là thờ riêng. Muốn đăng báo Mỹ thì lại sợ có mán dịch nhầm như trường hợp "qua trung" và "con bò cạp". Cuối cùng con đành phải nhờ tồ Chinh Nghĩa vậy, mặc dù con không biết Cha thưởng hay

ghét nó. Thực sự con cũng không thích tổ Chính Nghĩa cho lắm vì họ hay đăng hình ảnh của Cha hoai. Tuy nhiên con hy vọng là Cha cũng xem tổ Chính Nghĩa để có dịp đọc thủ của con luôn. Nếu Cha ghét lập trường của họ thì sau khi đọc xong con đề nghị là Cha giữ bức thủ của con lại, còn những trang khác thì Cha muốn làm gì thì tùy Cha. Nếu sau này Cha có ra báo hoặc có bao nào ủng hộ lập trường của Cha thì con xin hứa là sẵn sàng đăng trên các báo vừa kể để tránh sự xuyên tạc là con theo phe này phái nọ. Nhân tiện đây con cũng xin đề nghị với Cha một điều. Nếu Cha biết có người nào đang muốn ra báo để ủng hộ lập trường của Cha, chớng lại tổ Chính Nghĩa thì theo thói thường là họ chớng nhau thì phải đi đòi nghịch nhau ca bề trong lẫn bên ngoài. Nếu ngoài kia họ lấy tên là "Chính Nghĩa" thì mình bắt buộc phải lấy tên là "Ma Giao" để người ngoài thấy sự chớng đòi nhau thực sự và rõ ràng.

Kính thủ,

ĐEN HOA (Cảm nói lại)

ĐÁP ĐỒ VÀ XÂY DỰNG

San Jose, ngày 09, tháng 8 năm 1986

Cha Tĩnh kính mến,

Thế là Cha đã ra đi, đi vội vã đến nỗi ngày cuối cùng với một mong ước nhỏ bé và (on giản của Cha là sẽ được bắt tay và từ giã từng người. Những người đã cùng Cha đắp xây một nền tảng với những cuồng nhiệt và nhiều chân thành trong tình yêu thương của Chúa, vậy mà Cha cũng chẳng được làm, vậy mà con vẫn không thấy được Cha để nói đôi lời tạm biệt. Vậy mà có người chỉ biết xử dụng quyền hành để cưỡng bức và đập đổ như những sự tự nhiên bình thường. Thật là mỉa mai và chua xót cho thân phận làm người; Cha nhỉ. Thế nhưng Cha ạ, dù Cha đã ra đi, nhưng Cha vẫn ở trong lòng con, trong lòng mọi người với những công bằng, và chân thành, với những bác ái và đặc biệt mà không dễ mấy ai có. Và bây giờ, cùng với những sự kiên nhẫn, kiên trì hòa lẫn với những cái vui buồn thật dễ thương mà chúng con đang phải mang, nhưng không tuyệt vọng, nhưng không đến tối mà lại trở nên có ý nghĩa và lại càng đáng sống, không hèn mọn, không sợ hãi khi phải đấu tranh cho chính trực, cho sự thực và cho lòng xót thương trắc ẩn, để chống lại những bất công lão khoét và tham tàn, mặc dù con không biết Cha đi và sẽ đến nơi đâu, nhưng điều chắc chắn mà con đã và đang thấy là Cha sẽ không cô đơn, sẽ không bị những ân hận dày vò, sẽ không phải ray rứt với lương tâm vì Cha đã làm tròn sứ mạng cho bề Trên cũng như kẻ dưới, Cha đã có được những tình người với những con người. Con đang viết cho Cha trong lúc tâm hồn thật bình thản và tươi vui nhất, bởi vì con đang nghĩ Cha được bình yên và cũng bởi vì Cha đang được nhắc nhở thật cẩn thận, thật thành kính và thật tri ân bởi những người đã từng miệt thị, khinh dễ và đã tước đoạt đi những công lao và nhiệt thành của Cha. Bây giờ thì con mới biết vì sao Cha đã có những ưu tư nặng nề mà không nói được, vì sao Cha đã hay bị tê điếng trong tâm hồn và thể xác khi phải chịu những ân ức của một con người trong tâm lý bình thường, vì sao Cha phải sống bởi những sóng gió bất công, bởi những chà đạp nhân vị, vì sao giờ này con mới viết được cho Cha và vì sao con đã

đón
đọc
CHÍNH - NGHĨA

số
7
tuần
tối

-Với Nhiều Bài Vở, Tin Tức, Hình Ảnh Về Thánh Lễ TUYÊN XỨNG ĐỨC TIN Tại Nhà Thờ Chánh Tòa San Jose Ngày 9 Tháng 8 Năm 1986.

không yên lặng như là một đồng lõa với kẻ phản bội. Tuy nhiên, con cũng đã không tránh khỏi những cảm nhận của chua xót, của đắng cay khi thấy quanh mình những tấn tuồng lố bịch và tầm thường. Tầm thường đến mức độ dưới mức tầm thường dự tưởng.

Cha ạ, bây giờ những sự thật đang được hé mở và phơi bày mà con muốn nói với Cha những việc chẳng đáng đừng khi phải nói, con chẳng thể thoát khỏi những ghen ngào trong một con người Công giáo khi phải đón nhận những biến cố đau buồn này, mà rõ ràng đang có những xảo quyệt, đang có những “cả vú lấp miệng em”, đang có những giành giật xâu xé của những con sâu mọt đã từng xách động, đã từng ẩn núp, đã từng ném đá giấu tay, đã vì nời cơm của cá nhân mình mà mặc nhiên chà đạp, mà thẳng tay vất bỏ đi cái ngôi vị làm người của mình để rồi sẵn sàng hòa nhập với những mảnh khéo dễ tiện nhất, mà tận diệt đi những giá trị tinh thần quá đỗi cần thiết ở một xã hội chỉ thiên về vật chất này, họ đã và đang ló dạng với những con người mà Cha cũng đã từng bảo: đều là anh em của Chúa cả, để rồi lúc nào Cha cũng sẵn sàng tiếm ẩn với những đau khổ của riêng mình để chấp nhận sự yên lặng, mà họ ngỡ rằng Cha đồng ý để họ tiếp tục tấn công, mà đúng là Cha đã hiền lành và khôn ngoan đưa luôn má phải cho họ tát, để đơn thuần phó thác trong nhiệm vụ của mình như là một thánh giá trù mến nhất của Chúa ban cho Cha, Cha đã biết yêu thương hết mọi người kể cả người thù nghịch mà Cha đã ưu ái như là một phần thưởng cho mình, cuộc đời bằng phẳng nào rồi cũng có lúc Chúa quấy lên một cơn sóng, như những thử thách để đo lòng người mà con nghĩ rằng đó là một đặc ân, nhưng không phải ai muốn cũng có được, phải không Cha! Và Cha ạ, bây giờ người ta đang bắt chước, đang làm bộ tịch, đang lặp lại, đang đóng kịch từng cách đến lời nói của Cha, bây giờ người ta mới cảm thấy Cha là người tiên khởi với nhiều tâm sức của một thời gian dài mới dựng nên cộng đồng này mà người ta cứ nhắc đi nhắc lại như là những lời trần tình, tri ân, nhắn gửi nhằm để xoa dịu những tâm hồn vốn đã đau khổ, vốn đã từng chịu những hy sinh nhọc nhằn, vốn đã quần quai và từng phần nộ khinh bỉ bọn tước đoạt quyền tự do tối thiểu của con người, vốn đã phải trả một giá quá mắc để phải ra đi, dù đã phải đổi bằng chính cả mạng sống mình thì thừa Cha, họ có còn gì nữa đâu

ngoài một chút đóm sấp tàn lụi đó phải không Cha, ra đi là để có ngày phải trở về, mặc dù chưa có ai biết là ngày nào, nhưng chắc chắn phải có, chẳng ai chịu gửi phạt để làm thân chum gửi, thế thì bây giờ chúng con phải hy sinh những gì nữa khi mà niềm tin của chúng con đã bị tước đoạt hờ Cha, đã bị giành giật, đã bị chặn lối để không còn bước tiến trong những thân phận từ những con người đã xuống làm những con vật, rồi từ những con vật đã cố ngoi lên để trở lại những con người, những con người chưa được bình thường, những con người trần trụi và đáng thương nhất. Thì đó, như một bằng chứng không thể che đậy vào đâu được nữa, người anh em của Cha đó, những người mà Cha đã từng tận hiến, đã chịu những miệt thị khinh bai mà dung dưỡng họ để họ cũng mang những danh nghĩa đó, cũng những gương mẫu đó, cũng những thánh thiện và hy sinh đó, nhưng sao không tự nhiên, nhưng sao mà gương gao, nhưng sao mà bóng chốc tự họ làm mất đi những giá trị linh thiêng nhất, cao cả nhất ở cái ngôi vị mà Thiên Chúa đã mặc khải cho họ. Con không tin nữa khi họ chẳng có một tí gì để giữ đạo làm người, con cũng không tin nữa khi mà trong lòng họ chẳng có một chút thiện hảo, khi mà họ chỉ biết đạp đổ, rẽ chia, khi mà họ cứ bảo phải hy sinh, hãm mình đền tội mà từ bản chất thâm tâm của họ với những việc làm của họ đã có một việc làm nào dù nhỏ nhoi nhưng mà thể hiện được tinh thần yêu thương và khó nghèo của Thiên Chúa chưa? Cha ạ, con thật là ngao ngán và lo sợ nếu chẳng may mình bị mất hết niềm tin. Niềm tin của con người với một con người. Chúa bảo: “Sự gì con cầm buộc dưới đất, thì trên trời cũng cầm buộc, sự gì con tháo gỡ dưới đất thì trên trời cũng tháo gỡ.” Lời Chúa thật đầy ý nghĩa và thương yêu của sự thưởng, sự phạt, của người biết yêu thương và của người được yêu thương, và chỉ có đức yêu thương mới tháo gỡ được những khúc mắc, những hận thù, những khổ đau, chỉ có những sự khó nghèo mới hài hòa được lòng người. Chúa đâu có dạy: Dưới này con phải độc tài, phải cầm chắc, buộc chặt thế mà tại nơi này, lúc này chỉ có cầm buộc chứ không có tháo gỡ, chỉ có vật chất chứ không có khó nghèo, chỉ có tính toán chứ không có tình người, chỉ có ly tán chứ không kết hợp với một quyền hành muốn chắc muốn chặt nhưng chính mình làm ra nhưng cứ đổ thừa là Chúa muốn, Chúa giao. Con được nói chuyện với Cha T. trong sự ngao ngán và buồn tủi

với một ít nhiều thất vọng của buổi chiều ngày 20 tháng 7 tại nhà thờ Họ Đạo, một ngày đã đánh dấu thật sâu đậm trong lòng con và có lẽ cũng của cả hàng ngàn người VN có mặt hôm đó, Cha T. bảo con Ngài rất buồn vì Cha Tịnh đã phải ra đi. Ngài tiếp: "Tại các Cha Việt Nam thiếu đức yêu thương, thiếu tinh thần đoàn kết nên mới bị Đức Giám Mục xử tệ", Ngài bảo cũng tại Cha hiền quá nên Cha Dương thừa nước đục thả câu, thừa thắng mà xông lên. Ôi, con cũng thật là cảm phục trước tấm lòng bất khuất và tận tình của Cha giữa đường đời vạn nẻo khi mà Cha phải:

Ngửa lưng cho thế gian nhờ

Chẳng ơn thì chớ lại ngờ bất trung.

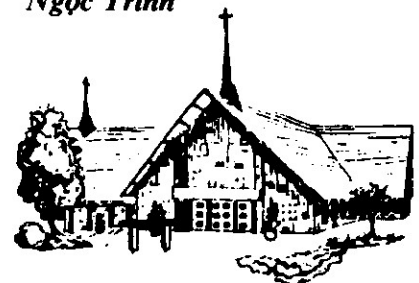
Cha Dương bảo rằng: Bằng mọi giá, Cha phải vâng lời mà làm Chánh xứ, cho dù có chết, thì chết tử vì đạo. Con ước gì Cha Dương trở về để tử vì đạo trên quê hương đất nước mình, để không chịu khuất phục khi mà cộng sản đang dày xéo, đang nhận chìm đi quyền tự do tín ngưỡng, quyền làm người khổ nghèo thì có phải phong phú hơn, nổi tiếng hơn và danh dự hơn, mà chắc chắn được phong thánh tử vì đạo chứ Cha đòi chết ở đây thì chẳng vinh chút nào mà có ai cho chết đâu mà Cha đòi chết, đây là những đấu mà Cha Dương đã gieo thì bây giờ Cha Dương chỉ nhận lại thôi.

Ly nước nào đầy quá cũng phải tràn, dây căng quá phải đứt, tức nước thì vỡ bờ, con nhớ rất nhiều lần Cha cũng đã từng bảo và khuyên chúng con thêm lời cầu nguyện, thêm nhiều hy sinh, giữ vững đức Tin và phó mình cho Chúa, con thấy chỉ có Cha làm được chuyện đó và cũng chỉ có Cha mới tăng nguồn sinh lực, mới đem nguồn an ủi đến cho nhiều người, rất nhiều gần gũi thương yêu, dẫn thân, hy sinh hãm mình với một niềm tin mãnh liệt vì Chúa mà như Cha đã thấy đó. Mặc dù Cha không còn đây nữa, nhưng những biến cố đã và đang xảy ra đã giúp chúng con yêu thương nhiều hơn, gần gũi nhau hơn, nó cũng là một biến cố buồn nhất nhưng vui nhất của những kẻ khốn cùng nhưng không hèn hạ, nhưng không bán linh hồn mình cho ai, nhưng không để thêm một lần đại tội bị lừa phỉnh nữa và chắc chắn không giống những kẻ mà Cha đã nuôi ong tay áo. Con lại mừng tượng và nhớ đến những ngày tháng năm nào khi còn ở với chế độ cộng sản, một xã hội chỉ có độc tài và áp bức mà ai cũng đã biết, mà đã làm cho bao nhiêu triệu con tim phải thổn thức, lo sợ chẳng bao giờ thấy mình được bình yên ở ngày mai vì rằng trong những giấc ngủ chập

chờn của đêm tối, ai cũng đều mang một tâm trạng bất ổn khi đã từng chứng kiến những cảnh xâm nhập gia cư trong đêm vắng, để kiểm kê tài sản rồi tước đoạt, để bắt đi những người thân yêu ruột thịt của mình như những người tử tội sắp lên đoạn đầu đài, nên chỉ biết nói một chiều cho dù phải trái với lòng mình đi nữa... thì nơi đây, cũng những thân phận con người đó, lại thêm một lần nữa với những hành trạng thật đau buồn của kiếp người như là một nhắc nhở đến sự hãi. Cha ạ, Cha Chính và Cha Đỉnh đã bị bắt đi, nhà thờ không có thánh lễ, đã làm cho bao nhiêu người phải bẽ bàng hoang mang như những ngày cuối cùng của miền Nam sụp đổ, cũng có những kẻ như những anh việt cộng nằm vùng giờ đây mới lộ dạng nhưng vẫn còn hèn nhát. Thời thế, thế thời thời phải thế, nên cũng có vài kẻ bình thân nghiêng theo chiều gió, hai Cha phó đã rời khỏi Họ Đạo bởi một áp lực nặng nề nhất mà chắc Cha đã biết như là những công cụ để đổi trao, các ngài đã phải yên lặng mà nhìn nhận những sự việc quá đỗi bất thường của những quyền hành bủa vây, con cũng lại nhớ rằng những lừa phỉnh của cộng sản đã làm thất điên bát đảo những tấm lòng đã một thời kiên cường ngạo nghễ nhưng chỉ có một phút giây nhẹ dạ, nghe lời phỉnh gạt của bọn vô thần để bị dày dọạ tận xương tủy trong các trại tập trung. Cho tới những giờ phút này, rồi cũng với những lừa gạt khác đã làm cho bao nhiêu gia đình lụn bại, tan nát từ vật chất đến tinh thần, thế mà giờ đây con lại phải chứng kiến thật tận tình và chẳng biết con còn gì nữa để mà giành giật và để có niềm tin xây dựng, một khi con đã bị tước đoạt. Chắc Cha đang bảo sao hôm nay con nói nhiều quá phải không Cha, nhưng con lúc này không nói không được, nhất là được nói với Cha. Luận Ngữ của Khổng Tử có bảo: "Khả dĩ ngôn nhi, bất dĩ chi ngôn, thất nhân bất khả dĩ ngôn nhi dĩ chi ngôn" (với người đáng nói mà không nói là bỏ mất người, với người không nên nói mà nói là phí mất lời) Chúng con luôn nhớ đến Cha với tấm lòng biết ơn, xin Chúa ban cho Cha thật nhiều hồng ân và ở cùng Cha luôn mãi.

Thân ái kính chào Cha,

Ngọc Trinh

THƯ GỬI CHA TỔNG QUẢN GIÁO PHẬN

Ngày 9-08-1986

Kính gửi:

LM Terrence Sullivan
Tổng Quản Tòa Giám Mục
Địa Phận San Jose

Trích yếu: v/v *Phúc đáp quý thư đề ngày 29-07-1986*

Kính Cha,

Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý & Hoà Bình hân hạnh phúc đáp những điểm đã được đề cập trong quý thư như sau:

1. Việc xử dụng máy móc của Họ Đạo để làm báo Chính Nghĩa:

Họ Đạo chẳng làm chủ một thứ máy móc, dụng cụ nào để chúng con có thể xử dụng để xuất bản và phát hành 2,500 số báo cho mỗi tuần, ngoại trừ một máy đánh chữ. Tuy nhiên, vì Cha Dương không biết gì về Họ Đạo, nên đã báo cáo sai lầm với Cha là chúng con xử dụng máy chữ của Họ Đạo. Thực sự, chiếc máy này của 1 tư nhân đã cho Họ Đạo mượn làm tờ Thông Tin từ lâu, nên mới gây sự hiểu lầm cho người ngoại cuộc. Nếu Cha đọc kỹ lại biên bản bàn giao vật dụng của Họ Đạo và hỏi lại hai Cha Phó cũng như Ban Chấp Hành Họ Đạo thì rõ ràng đây cũng chỉ là 1 trong những sự báo cáo sai lầm thường xảy ra cho Cha mà thôi. Sở hữu chủ của chiếc máy này vì yêu thương Chính Nghĩa nên Chính Nghĩa mới không muốn phụ lòng tốt của chủ nhân để xử dụng cho số báo thứ 5 trở về sau mà thôi.

2. Việc thành viên của Ủy Ban cản trở giáo dân đọc bản Thông Tin:

Ủy Ban chưa hề bao giờ cản trở giáo dân đọc bản Thông Tin của Cha Dương xuất bản ngày 26-27/07/1986 dù bằng lời nói hay chữ viết. Nếu có cá nhân nào làm công việc này thì cá nhân đó sẽ chịu trách nhiệm. Việc Cha tuyên bố tiếng xấu này cho Ủy Ban chúng con là một hành vi phỉ báng, chúng con xin dành quyền truy tố trước pháp luật. Đàng khác, chúng con rất mong các giáo hữu đọc tờ Thông Tin của Cha Dương để Chính Nghĩa chúng con được sáng tỏ thêm vì cứ 1 người đọc tờ Thông Tin là thêm 1 người nhận ra sự non nớt, lầm lẫn của Cha Dương. Xin Cha đừng thấy đồng báo Thông Tin bỏ lại mà kết luận là có người cản trở việc phổ biến tờ Thông Tin. Nếu Cha đừng chủ quan, xin cứ hỏi các Linh Mục cử hành Thánh Lễ là biết ngay thái độ của giáo hữu đối với bản tin Chính Nghĩa và tờ Thông Tin.

3. Việc phát báo Chính Nghĩa tại cửa các Thánh Đường địa phương:

Dĩ nhiên một số Cha Sở đã rất thông cảm cho chúng con biết rằng các Ngài muốn các giáo dân nhận báo CN ở ngoài cổng nhà thờ thay vì trước cửa nhà thờ. Tuy nhiên đây không phải là 1 trở ngại quá lớn lao cho những người mến mộ CN. Chúng con cũng biết rằng nếu CN tôn vinh Đức Cha Du Maine thì chắc sẽ không bị ngăn chặn kỹ càng như vậy, nhưng theo lẽ thường tình chính vì nhờ Cha làm khó dễ, nên số độc giả tìm đọc CN ngày một đông hơn và nay mai số ấn hành lại phải tăng lên nữa.

4. Việc xử dụng cơ sở Họ Đạo:

Khác với các Thánh đường địa phương, Ủy Ban đã phân phát bản tin CN cho giáo dân tại bãi đậu xe vì UB đã được sự chấp thuận của Ban Chấp Hành Họ Đạo. Rất có thể Cha đã coi chức vụ cô thư ký hơn là chức vụ của Ban Chấp Hành. Việc này xin để BCH trả lời Cha. Nhưng đối với UB cũng như các giáo dân khác, chúng con xin lưu ý Cha về sự khác biệt giữa quyền sở hữu pháp lý, quyền sở hữu thực tế và quyền chiếm hữu như sau:

LM Nguyễn Văn Tịnh và Ban Chấp Hành khi đi quyên tiền giáo hữu mua Thánh đường, đã có một sự công khai thỏa thuận với giáo hữu về mục đích của việc tạo mãi này là có một ngôi Thánh đường cho người Việt Nam như một hình ảnh ngàn đời của Giáo Hội Mẹ VN trên đất Hoa Kỳ và cũng là nơi để "duy trì và phát huy đời sống Đức Tin theo truyền thống VN, bảo vệ Văn Hóa Dân Tộc và cổ võ tinh thần tương thân tương ái, để người Việt hải ngoại tồn tại và phát triển" (trích lời mở đầu Bản Nội Quy của Cộng Đồng Công Giáo VN, Giáo Phận San Jose).

Từ vị LM sáng lập ra Cộng Đồng này cũng như toàn thể giáo hữu dưới sự hướng dẫn của Ban Chấp Hành đã hăng say đóng góp cho các mục đích cao cả trên đây. Vì thế, bất cứ cơ quan nào, đoàn thể, cá nhân nào đi ngược lại mục đích trên đều bị Cộng Đồng chống đối đến cùng. Qua chủ trương và đường lối của Tòa Giám Mục, toàn thể Ban Chấp hành và các Hội Đoàn lớn của Họ Đạo đã đồng loạt thỉnh cầu ĐC, vì sự trường tồn của Cộng Đồng Giáo Dân VN, tuyên bố thành lập Giáo Xứ Thể Nhân và hủy lệnh bổ nhiệm Cha Dương và giáo dân đã ủy thác cho Ủy Ban Bảo Vệ Công Lý và Hòa Bình sứ mạng đệ đạt thỉnh nguyện này. Hiển nhiên công cuộc đóng góp **tạo mãi** cơ sở Họ Đạo cũng quan trọng như công tác **bảo vệ** sự trường tồn của cơ sở đó, nên BCH và Ủy Ban khi xử dụng cơ sở và các phương tiện do giáo dân đóng góp cho Họ Đạo đều rất hợp lý và hợp pháp.

Khi tạo mãi, đã có ý kiến chủ trương thành lập Cộng Đồng Công Giáo như một Hội Bất Vụ Lợi theo luật pháp của tiểu bang California và Hội sẽ làm chủ bất động sản tạo mãi trong tương lai.

Nhưng ý kiến thứ hai của các tín hữu có khuynh hướng bảo thủ, và ý kiến này đã thẳng thắn là muốn nhờ Địa phận SJ đứng làm chủ để tránh những rắc rối về pháp lý cho các thế hệ mai sau.

Cơ sở Họ Đạo đã được mua với giá \$350,000, các giáo dân đóng góp \$100,000, số còn lại do Địa Phận cho vay với phân lời 5.5%, mỗi tháng Họ Đạo chúng con phải trả cả vốn lẫn lời cho Địa phận là \$2,875.95 và trả trong mười năm thì hết nợ. Cho tới giờ này mọi thứ tiền chi Họ Đạo đều trả rất sòng phẳng, và sau khi Họ Đạo mua 1 căn nhà cho các Cha ở thì trong trương mục của Họ Đạo cũng vẫn còn khoảng \$30,000.

Nhiều giáo hữu đã đặt vấn đề là mua tài sản rồi lại cho ngay chủ nợ đứng tên làm chủ, sau này trả hết nợ, tài sản lại hoàn toàn thuộc về chủ nợ là một điều nghịch lý. LM Tịnh cũng như Ban Chấp Hành đã giải thích và hứa chắc rằng chỉ trừ khi Cộng Đồng này tan rã thì tài sản mới trở thành của Địa phận, còn không thì Cộng Đồng vẫn được hoàn toàn chiếm hữu và xử dụng theo mục đích hợp pháp riêng của mình.

Trong gần 5 năm qua kể từ ngày tạo mãi cơ sở Họ Đạo, Ban Chấp Hành và các giáo dân vẫn **xử dụng** cơ sở cho hết mọi mục đích hợp pháp, dù cho các đặc quyền về mục vụ theo luật Giáo Hội có thay đổi theo thời gian tùy quyết định của Đức Giám Mục.

Nếu vì sự bất đồng giữa chủ chiên và con chiên, Cha Tổng Quản có cảm lẽ, có bắt các cha rời bỏ con chiên thì hành động đó sẽ có Bề Trên điều tra và quyết định. Còn về việc **xử dụng** cơ sở Họ Đạo thì Tòa Giám Mục không có quyền hành gì để xen vô. Giáo dân VN là những người đã bỏ tiền ra mua cơ sở Họ Đạo là **sở hữu chủ thực tế**. Địa phận San Jose là tổ chức pháp nhân được giáo dân VN **nhờ** đứng tên họ là **sở hữu chủ pháp lý**. Và trong suốt gần 5 năm qua, sở hữu chủ thực tế (giáo dân) đã chiếm giữ và xử dụng cơ sở thì sở hữu chủ pháp lý (Địa phận) không có quyền hành gì để cản trở quyền xử dụng của giáo dân cả.

Nói như vậy để yêu cầu Cha chấm dứt việc gửi thư hăm dọa và cản trở giáo dân và các tổ chức của Họ Đạo không được xử dụng các cơ sở của Họ Đạo. Một bằng chứng rõ rệt cho quyền xử dụng này là ngay trong đêm Cha bắt hai Cha Phó đi (21-07-1986) Cha đã cử Cha Eugene Boyle trở lại và Cha Boyle đã phải có phép và đồng ý của Ông Trần Công Thiện, Chủ Tịch Ban Chấp Hành và sự chứng kiến của 2 sĩ quan cảnh sát, mới được vào để kiểm soát lại 3 phòng riêng của 3 Cha xem đã được khóa kỹ chưa vì sợ bị bắt đi quá vội vã, các Ngài chưa kịp khóa cửa. Còn mọi phòng của Ban Chấp Hành và kể từ ngày đó đến nay, cơ sở Họ Đạo vẫn được giữ gìn an ninh trật tự.

Để kết luận, khi Cha cấm đoán Ủy Ban sinh hoạt và phát báo tại cơ sở Họ Đạo là Cha đã vượt quá thẩm quyền của Cha, chỉ có Ban Chấp Hành mới có quyền cấm đoán Ủy Ban chúng con. Chắc chắn mọi hành vi cản trở việc xử dụng cơ sở của chúng con sẽ được đem ra Tòa án trần thế xét xử.

Nay kính thư,

THƯ NGỎ

Mến gửi các bạn địa phận Vinh,

Trước khi tôi hân hạnh trở thành tín hữu có cùng một cội nguồn với các Anh, chúng ta đã là bạn học rồi xuất thân cùng một trường “Đại Học Máu”

Các Anh và tôi quên làm sao được chính sách cai trị của Cộng Sản vô cùng thâm độc và cực kỳ tinh vi dã man.

— Chúng chia chúng ta ra mà trị. Từ nhà này không được nói chuyện với nhà kia. Khu vực này không được liên hệ với khu vực kia.

— Mang tiếng là tù, chúng để chúng ta đói dài năm này sang năm khác. Chúng muốn khi ta kiệt sức rồi mượn một cơn gió độc, một cơn vi trùng nhỏ nhoi cùng là một nguyên cơ quật ngã chúng ta chết dễ như chơi.

— Chúng bắt chúng ta lao động vượt sức. Để đền bù lại điều đó, chúng cho vợ con ta mang thức ăn vào nuôi chúng ta thay chúng. Chúng ta oán hận Cộng Sản một, nhưng chúng ta lại oán hận tay sai của chúng mười. Tay sai của chúng là ai?

- Đó là những đồng bạn của chúng ta được chúng nâng lên, cho làm chức này, chức nọ. Làm Tổ Trưởng, làm Nhà Trưởng vân vân... với sự bầu bán đã định sẵn có thâm ý rõ rệt.

- Đó là những đồng bạn của chúng ta trong một suy tính lỗ lăm đã bỏ CHÍNH NGHĨA, ngã lòng theo chúng để mong được thả về sớm.

- Đó là những đồng bạn của chúng ta đã xiêu lòng trước những dụ dỗ phỉnh lừa của Cộng Sản.

Tóm lại, đó là những đồng bạn của chúng ta đã vô tình tiếp hơi hà sức cho kẻ có quyền để gong kim cai trị độc đoán, vô nhân đạo của chúng siết chặt thêm lên linh hồn và thể xác chúng ta. Sự phẫn uất đối với những kẻ làm công cụ cho Cộng Sản đã thực sự bùng lên với cuộc lũng bắt, đánh đập, giết tại Trại Tù Suối Máu.

Tưởng rằng chính sách chia để trị chỉ còn sống sót rơi rớt tại những nước kém khai trí hoặc chỉ còn là giai thoại được đọc trong những trang sử. Nào

ngờ đâu ở nước Mỹ Tự Do này, chính sách chia để trị ấu trĩ, cũ mèm ấy nay lại được tái áp dụng bởi một quyền lực thô bạo và một kẻ hà hơi tiếp sức muốn thi hành trên hàng ngàn người Công Giáo Việt Nam chúng ta.

Người hà hơi tiếp sức cũng như quyền lực thô bạo kia đã tuyệt vọng vì không được dân nơi mình cai quản tín nhiệm. Họ bèn nghĩ mưu viết thư mời các giáo dân tại các vùng xa xôi. Trong thư họ giấu nhem ý đồ bất chính, khơi dậy niềm tự ái địa phương, cốt sao, nhất thời lúc ấy họ “xử dụng” được một số người tương đối đông đảo để trấn áp dư luận không tốt cho họ, để tỏ lòng nô bộc, để trình diện báo chí cho xôm trò rằng họ được ủng hộ.

Các giáo dân miền Stockton, Oakland chân thật, hiền hòa tin vào kẻ viết thư. Nhưng trên căn bản, ngay từ lúc đặt bút xuống viết, kẻ viết thư kia đã lừa dối tín hữu của mình.

Vậy còn đâu là sự trong sạch của linh hồn, còn đâu là sự trung tín, còn đâu là lòng yêu tha nhân. Phải chăng chỉ còn lại sự lường gạt, dối trá, vị kỷ là nét chính của bức thư. Mà cũng buồn, ái ngại thay cho lòng yêu chân thật của các tín hữu khi bị phản bội.

Nhớ lại cách đây 100 năm, người Pháp cũng đã dùng tính tự ái địa phương để phân chia chúng ta cho dễ bề cai trị. Miền đất tôi ở người dân được gọi là Xanh Vỏ Đỏ Lòng. Ở hai miền khác anh em của tôi, kẻ được gọi là dân Cá Gỗ, người được gọi là Cọc Cạch Lửa. Ngày nay các con tôi và tôi khi đọc lại trang sử nước nhà đều biết cảm ơn các Cha Ông của 3 miền đã phải đấu đốn, hy sinh, đấu tranh vì cái danh từ kỳ lạ ấy. Riêng tôi, từ lúc lớn lên, tôi đã không thấy những danh từ ấy có tác hại mà trái lại tôi đam mê.

— Tôi mê anh chị Xanh Vỏ Đỏ Lòng với cái miệng duyên dáng, liến thoắng. Khi nói chuyện, đôi khi có nhuộm một chút tiểu lâm của kẻ đi xa về nhà nói phét với ... vợ.

— Cá Gỗ ơi! Tôi mê và nể vì các Anh Chị. Luôn luôn chùng mực, đứng đắn, lý luận sắc bén, cương quyết, các Anh Chị chẳng là những người được thừa hưởng tính quật cường của Cha Ông trong những việc tiên phong đấu tranh cho CHÍNH NGHĨA - HÒA BÌNH - DÂN TỘC là gì.

— Mến yêu làm sao những Cọc Cạch Lửa! Trầm lặng, lăm lè, suy tư nhiều hơn nói, đơn sơ mà quảng đại, hồn nhiên như thiên nhiên đó là các Anh Chị miền Nam của tôi.

TIN HỌ ĐẠO

TIN VỀ CUỘC RƯỚC ĐỨC MẸ

Tin tức tử văn phòng Ban Chấp Hành Họ Đạo cho biết, cuộc rước Đức Mẹ vào chiều Thứ Tư lúc 6 giờ 30 chiều ngày 13-8-86 tại Thánh Đường Họ Đạo vẫn được tổ chức như đã định. Kính mời toàn thể các giáo hữu tham dự đông đảo.

CHƯỜNG TRÌNH PHUNG VỤ MỖI BUỔI CHIỀU

6giờ-6:30: Vác Thánh Giá trước cửa Nhà Thờ Chánh Tòa, đường Santa Clara (giữa đường số 8 và 9).
7giờ-7:30: Ngắm dâng Thánh Giá tại Họ Đạo.
7:30-8giờ: Viếng Minh Thánh Chúa trong Thánh Đường.
8giờ-9:30: Sinh hoạt cộng đồng giáo dân.

Việt Nam ba miền chúng ta là thể đó. Xa mặt thì thương nhớ, xót xa. Gặp nhau thì muốn giang tay ôm chặt vào lòng. Chúng ta thật sự đã trưởng thành trong đau khổ của đất Mẹ, quần quai nhọc nhãi vì Cộng Sản. Lẽ nào, bây giờ, chúng ta lại còn để rơi vào cái tròng ấu trĩ chia rẽ địa phận này kia. Địa phận Vinh, địa phận Cà Mau, địa phận Xuân Lộc... đâu đâu cũng chỉ là người Việt, là những chi thể của Chúa Kitô mà thôi.

Mà sao chỉ viết thư mời địa phận Vinh? Phải chăng Cha Dương là người Trung mà không phải là người Việt Nam và là công cụ của bạo quyền. Một con người xấu xa mà lại không có can đảm tự nhận rằng một mình mình xấu xa, lại muốn làm xấu xa thêm một địa phận.

Không. Tới phút này tôi tin chắc rằng địa phận Vinh không phải là của Cha Dương. Địa phận Vinh phải là của CHÍNH NGHĨA, là anh em ruột thịt chúng ta vì CHÍNH NGHĨA - HÒA BÌNH, của CHÚA và ĐỨC MẸ và của TỔ QUỐC VIỆT NAM thân yêu.

Mến các Anh Chị thật nhiều
Hoàng Thông _____

Tin giờ chót

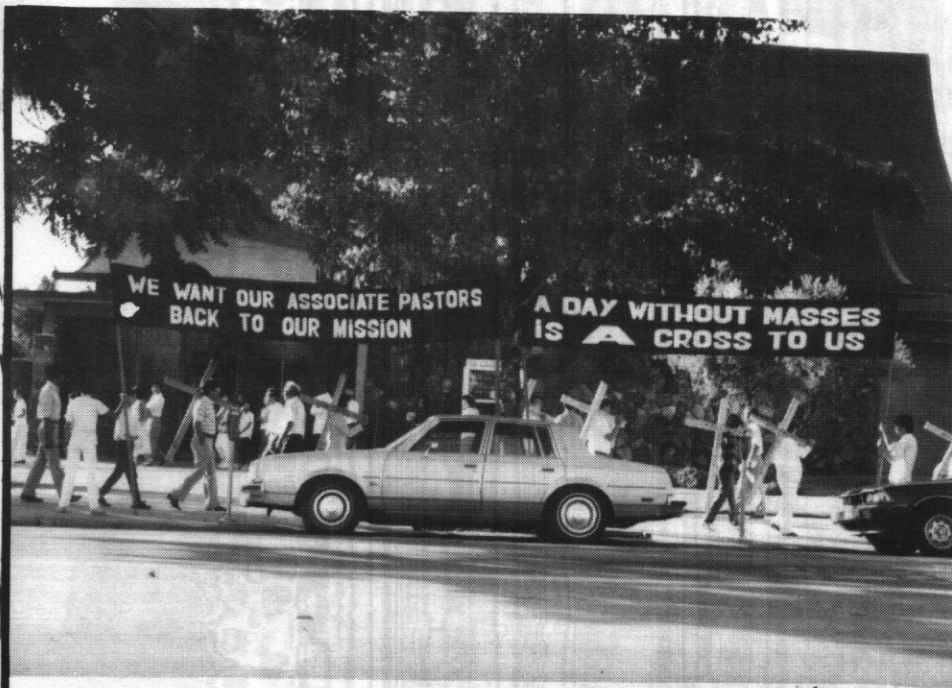
Quyết định của LM. TERRENCE SULLIVAN, Tổng Quản Giáo Phận, bắt hai LM Phó Xứ rời khỏi Họ Đạo và con chiên ngày 21-7-86 đã gây phân nộ trong giáo dân. Hai LM hiện tại không có nơi ăn chôn ở, không có chỗ làm lễ.

Một số giáo dân cũ ngu chung quanh Thánh Đường đã có sáng kiến mời các LM về nhà họ làm lễ vào mỗi buổi chiều, những ngày 8-8-86, LM Sullivan lại ra lệnh cấm cử hành các Thánh lễ nơi trên.

Thêm vào đó, trong những ngày không có Thánh Lễ, các giáo dân ngắm dâng Thánh giá và rước Minh Thánh Chúa do các Thừa tác viên trao những cùng ngày 8-8-86, Cha LỮU ĐÌNH DƯƠNG đã yêu cầu Cha Phó ĐỖ VĂN ĐÌNH khóa cửa Nhà Tam và trao chìa khóa cho Cha Dũng.

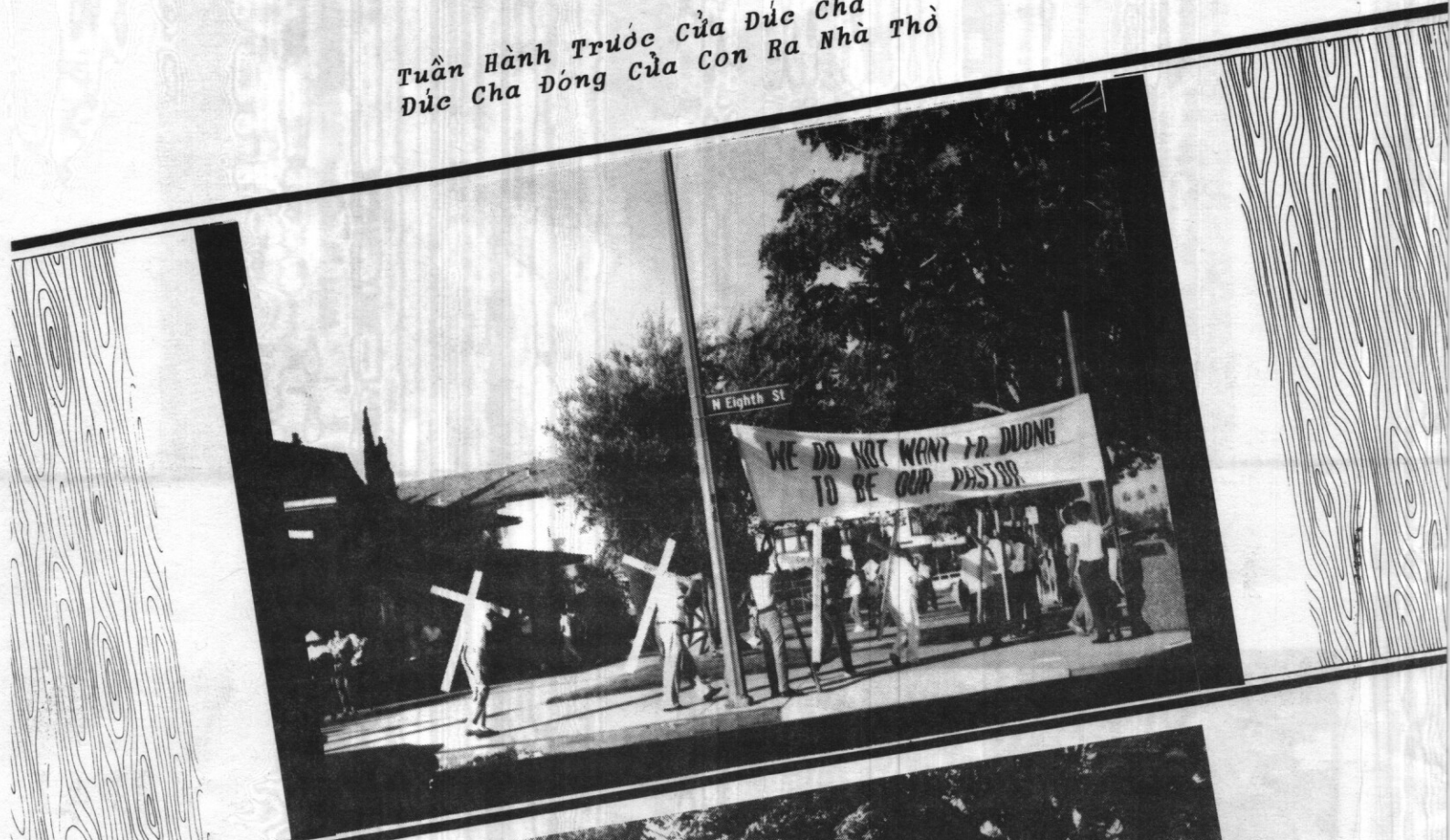
Các giáo hữu vô cùng phân nộ về các hành vi cấm cách này. Tuy nhiên, càng cấm đoán, giáo dân càng thêm lòng sốt sắng phó thác và cậy trông.

*Các Bà Chua Rõ Chúng Tôi
Xin Cầu Về Đốc, Sau Rồi Hiểu Hơn*

*Chính Tòa Giáo Phận San Jose,
Cầu kính khẩn nguyện xin về hai Cha.
Trước là Thánh lễ Misa,
Sau là xum họp một nhà yên vui.*

Tuần Hành Trước Của Đức Cha
Đức Cha Đông Của Con Ra Nhà Thờ

Chiều Chiều Xum Họp Cầu Kinh
 Nguyễn Xin Giám Mục Thương Tình Dân NAM
 Quí Đây Chẳng Chút Than Van
 Ước Mong Thịnh Nguyễn Ngài Ban Con Mừng:
 -Chúng Con Chẳng Muốn Cha DƯỠNG